

Dziennik Urzędowy L 236

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49
31 sierpnia 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1288/2006 z dnia 25 sierpnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 367/2006 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) pochodzącej z Indii w wyniku przeglądu wygaśnięcia na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2026/97 i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1676/2001 nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) pochodzącej między innymi z Indii 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1289/2006 z dnia 25 sierpnia 2006 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych lodówek *side-by-side* pochodzących z Republiki Korei 11
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1290/2006 z dnia 30 sierpnia 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 18
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1291/2006 z dnia 30 sierpnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 795/2004 ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 20
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1292/2006 z dnia 30 sierpnia 2006 r. ustanawiające zakaz połowów dorsza w strefach ICES I i II (wody terytorialne Norwegii) przez statki pływające pod banderą Hiszpanii 22
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1293/2006 z dnia 30 sierpnia 2006 r. ustanawiające zakaz połowów żabnicy w strefie ICES IV (wody terytorialne Norwegii) przez statki pływające pod banderą Niemiec 24
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1294/2006 z dnia 30 sierpnia 2006 r. ustanawiające zakaz połowów brosmu w strefie ICES IV (wody terytorialne Norwegii) przez statki pływające pod banderą Niemiec 26

2

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Komisja

2006/585/WE:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 24 sierpnia 2006 r. w sprawie digitalizacji i udostępnienia w Internecie dorobku kulturowego oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych 28

2006/586/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 25 sierpnia 2006 r. uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia chromafenozydu, halosulfuronu, tembotrionu, walifenalu i wirusa żółtej mozaiki cukini (szczep niezłośliwy) do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3820) ⁽¹⁾ 31

Dokumenty dołączone do budżetu ogólnego Unii Europejskiej

2006/587/WE, Euratom:

- ★ Pierwszy budżet korygujący Europejskiej Agencji ds. Leków (EMA) na rok 2006 34

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1285/2006 z dnia 29 sierpnia 2006 r. otwierającego procedurę przyznawania pozwoleń na wywóz sera do Stanów Zjednoczonych Ameryki w 2007 r. w ramach niektórych kontyngentów GATT (Dz.U. L 235 z 30.8.2006) 35
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 2042/2000 z dnia 26 września 2000 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz systemów kamer telewizyjnych pochodzących z Japonii (Dz.U. L 244 z 29.9.2000) (Polskie wydanie specjalne 2004, rozdział 11, tom 34, str. 139) 35

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1288/2006

z dnia 25 sierpnia 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 367/2006 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu etylenu (PET) pochodzącej z Indii w wyniku przeglądu wygaśnięcia na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2026/97 i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1676/2001 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) pochodzącej między innymi z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/1997 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 19,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE**I. Poprzednie dochodzenie i obowiązujące środki**

- (1) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 2597/1999⁽³⁾, ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii z politereftalanu polietylenu PET („produkt objęty postępowaniem”), objętej kodami CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90, pochodzącej z Indii. Dochodzenie prowadzące do przyjęcia tego rozporządzenia zwane jest dalej „dochodzeniem pierwotnym”. Środki przyjęły formę cła *ad valorem* na poziomie od 3,8 % do 19,1 % nałożonego na przywóz dokonywany przez indywi-

dualnie wymienionych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 19,1 % nałożoną na przywóz produktu objętego postępowaniem przez wszystkie inne przedsiębiorstwa. Stawka cła wyrównawczego, jakie nałożono na folię PET wytwarzaną i wywożoną przez Garware Polyester Limited (dalej: „Garware” lub „przedsiębiorstwo”) wynosiła 3,8 %. Pierwotne dochodzenie objęło okres od dnia 1 października 1997 r. do dnia 30 września 1998 r.

- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 367/2006 z dnia 27 lutego 2006 r.⁽⁴⁾ Rada utrzymała ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (WE) nr 2597/1999 na przywóz folii PET pochodzącej z Indii w wyniku przeglądu wygaśnięcia przeprowadzonego na mocy art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (3) Rozporządzeniem (WE) nr 366/2006⁽⁵⁾ Rada zmieniła własne rozporządzenie (WE) nr 1676/2001⁽⁶⁾ w następstwie częściowego przeglądu okresowego cła antydumpingowego obowiązującego w odniesieniu do pięciu producentów z Indii i nałożyła cło antydumpingowe o stawkach w wysokości od 0 % do 18 %. Cło antydumpingowe nałożone na przywóz folii PET przez Garware wynosi 17,4 %. Należy zwrócić uwagę, iż stawka cła antydumpingowego mająca zastosowanie do Garware została dostosowana przez uwzględnienie poziomu subsydiowania niwelowanego przez środki wyrównawcze nałożone rozporządzeniem (WE) nr 367/2006 (patrz: motyw 71 poniżej).

II. Wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego

- (4) Wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego rozporządzenia Rady (WE) nr 2597/1999, ograniczonego do poziomu cła wyrównawczego mającego zastosowanie do Garware został złożony przez następujących producentów wspólnotowych: DuPont Teijin Films, Mitsubishi Polyester Film GmbH, Nuroll SpA i Toray Plastics Europe („wnioskodawcy”). Wnioskodawcy reprezentują znaczną część wspólnotowej produkcji folii PET.

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 316 z 10.12.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 68 z 8.3.2006, str. 15.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 68 z 8.3.2006, str. 6.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 227 z 23.8.2001, str. 1.

- (5) Wnioskodawcy wnieśli zarzut, iż w odniesieniu do przywozu folii PET przez Garware, poziom obowiązujących środków wyrównawczych nie jest już wystarczający, aby równoważyć powodujące szkodę subsydiowanie, z uwagi na istotne zmiany w warunkach subsydiowania Garware.

III. Dochodzenie

- (6) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia częściowego przeglądu okresowego, Komisja ogłosiła w dniu 12 lipca 2005 r., zawiadomieniem opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾, wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego.
- (7) Celem dochodzenia, ograniczonego do zbadania subsydiowania przedsiębiorstwa Garware, będącego jednym z producentów eksportujących, była ocena konieczności utrzymania, zniesienia lub zmiany poziomu obowiązujących środków. Dochodzenie objęło okres od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r.
- (8) Komisja oficjalnie powiadomiła producenta eksportującego objętego dochodzeniem, rząd Indii oraz wnioskodawców o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (9) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja przesłała kwestionariusze do Garware, który podjął współpracę, udzielając odpowiedzi na kwestionariusz. Przeprowadzono wizytę weryfikacyjną na terenie zakładów Garware w Indiach.
- (10) Zarówno Garware, jak rząd Indii oraz wnioskodawcy zostali poinformowani o istotnych ustaleniach dochodzenia i mieli możliwość złożenia swoich uwag w tej kwestii (patrz: motyw 73 poniżej).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM ORAZ PRODUKT PODOBNY

I. Produkt objęty postępowaniem

- (11) Produktem objętym postępowaniem jest, jak określono w pierwotnym dochodzeniu, folię politereftalanu etylenu (PET) pochodzącą z Indii, zwykle zgłaszaną w ramach kodu CN ex 3920 62 19.

II. Produkt podobny

- (12) Tak samo jak w pierwotnym dochodzeniu, ustalono, iż folia PET, wytwarzana i sprzedawana przez Garware na rynku krajowym w Indiach, oraz folia PET, wywożona do Wspólnoty z Indii, mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania. Dlatego też zostały uznane za produkty podobne

w rozumieniu art. 1 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

C. SUBSYDIA

I. Wprowadzenie

- (13) W oparciu o informacje zawarte we wniosku o wszczęcie przeglądu i w oparciu o odpowiedzi na kwestionariusz Komisji przebadano następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że są subsydiowane:

a) Programy ogólnokrajowe

- i) systemy zezwoleń zaliczkowych dotyczących wywozu (*Advance License Scheme*)/zamówień wcześniejszego uwolnienia (*Advance Release Order*);
- ii) program „paszportowy” uprawnień celnego (*Duty Entitlement Passbook Scheme*);
- iii) specjalne strefy ekonomiczne/program jednostek zorientowanych na wywóz (*Export Oriented Units Scheme*);
- iv) program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz (*Export Promotion Capital Goods Scheme*);
- v) programy podatku dochodowego (*Income Tax Schemes*):
  - program zwolnień z podatku dochodowego od wywozu (*Export Income Tax Exemption Scheme*),
  - program zwolnień z podatku dochodowego na badania i rozwój (*Income Tax Incentive for Research and Development*);
- vi) program kredytów eksportowych (*Export Credit Scheme*);
- vii) świadectwo bezcłowego uzupełnienia zapasów (*Duty-Free Replenishment Certificate*).

- (14) Programy wyszczególnione powyżej w ppkt i)–iv) oraz vii) oparte są na Ustawie o handlu zagranicznym (rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). Ustawa o handlu zagranicznym upoważnia rząd Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki wywozowej i przywozowej. Pięcioletni plan w dziedzinie polityki wywozowej i przywozowej na okres od dnia 1 kwietnia 2002 r. do dnia 31 marca 2007 r. został opublikowany przez rząd Indii („plan EXIM 2002–2007”). Ponadto rząd Indii wydał Podręcznik procedur („Podręcznik HOP I 2002–2007”), przedstawiający procedury, które regulują plan EXIM 2002–2007; podręcznik ten jest regularnie aktualizowany ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 172 z 12.7.2005, str. 5.

⁽²⁾ Zawiadomienie Ministerstwa Handlu i Przemysłu rządu Indii nr 1/2002-07 z dnia 31 marca 2002 r.

- (15) Programy podatku dochodowego wymienione powyżej w ppkt v) opierają się na Ustawie o podatku dochodowym z 1961 r., którą corocznie zmienia Ustawa o finansach.
- (16) Program kredytowania wywozu wymieniony powyżej w ppkt vi) jest oparty na sekcjach 21 i 35A Ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Bankowi Rezerw Indii kierować bankami handlowymi w zakresie kredytów eksportowych.

b) Programy regionalne

- (17) W oparciu o informacje zawarte we wniosku o wszczęcie przeglądu i w oparciu o odpowiedzi na kwestionariusz Komisji Komisja przebadła również pakietowy program zachęt (dalej: „PPZ”) rządu stanu Maharasztra z 1992 r. Program ten opiera się na rezolucjach Departamentu ds. Przemysłu, Energetyki i Pracy rządu stanu Maharasztra.

II. Programy ogólnokrajowe

1. System zezwoleń zaliczkowych dotyczących wywozu („ALS”)/zamówień wcześniejszego uwolnienia („ARO”)

a) Podstawa prawna

- (18) Szczegółowy opis programu znajduje się w ust. 4.1.1–4.1.14 planu EXIM 2002–2007 oraz w rozdziałach 4.1–4.30 Podręcznika HOP I 2002–2007.

b) Kwalifikowalność

- (19) Ustalono, że Garware nie korzystał ze wsparcia w ramach ALS/ARO w okresie objętym dochodzeniem.

2. Program „paszportowy” uprawnień celnych („DEPBS”)

a) Podstawa prawna

- (20) Szczegółowy opis DEPBS zawarto w ust. 4.3 planu EXIM 2002–2007 oraz w rozdziale 4 Podręcznika HOP I 2002–2007. W czasie pierwotnego dochodzenia funkcjonowały dwie odmiany DEPBS: program poprzedzający wywóz i następujący po wywozie. W kwietniu 2000 r. zaprzestano udzielania pomocy w ramach DEPBS poprzedzającej wywóz, dlatego też jedynie forma pomocy następującej po wywozie została uwzględniona w niniejszym przeglądzie.

b) Kwalifikowalność

- (21) Do korzystania z tego programu jest uprawniony każdy wytwórca eksporter lub handlowiec eksporter. Garware korzystał z tego programu w okresie objętym dochodzeniem.

c) Zastosowanie w praktyce

- (22) Uprawniony eksporter może ubiegać się w ramach DEPBS o kredyt w wartości obliczanej jako określony

procent wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Takie stawki procentowe DEPBS zostały przez władze indyjskie ustalone dla większości produktów, w tym również dla produktu objętego postępowaniem. Stawki DEPBS ustalono w oparciu o standardowe normy nakładów i wyników SION uwzględniające domniemaną zawartość przywozu w nakładach na wywożony produkt oraz wielkość należności celnych za ten domniemany przywóz, niezależnie od tego, czy cła przywozowe zostały rzeczywiście zapłacone czy nie.

- (23) Aby przedsiębiorstwo kwalifikowało się do wsparcia w ramach programu, musi ono dokonywać wywozu towarów. W momencie transakcji wywozowej eksporter musi przedstawić władzom Indii oświadczenie o dokonywaniu wywozu w ramach DEPBS. Przed wywozem indyjskie władze celne wystawiają wywozowy list przewozowy umożliwiający wywóz towarów. List ten określa między innymi wysokość środków, które zostaną przyznane w ramach DEPBS dla tej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter zna kwotę, jaką otrzyma. Po wystawieniu wywozowego listu przewozowego przez władze celne rząd Indii nie może odmówić przyznania środków w ramach DEPBS. Stawka DEPBS, odpowiednia do obliczenia wysokości przyznanych środków, jest stawką obowiązującą w dniu złożenia oświadczenia o dokonywaniu wywozu. Nie ma zatem możliwości dokonania zmiany poziomu pomocy z mocą wsteczną.

- (24) Stwierdzono również, że zgodnie z indyjskimi standardami rachunkowości kredyty otrzymane z DEPBS mogą być księgowane zgodnie z zasadą memoriałową jako przychód na rachunku z działalności operacyjnej, po wywiązaniu się z obowiązku wywozowego.

- (25) Środki te mogą być przeznaczone na zapłatę należności celnych z tytułu późniejszego przywozu jakichkolwiek towarów, w stosunku do których nie istnieją ograniczenia przywozowe, z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych. Przywiezione towary, za które cło zostało opłacone z tych środków, mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegając podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane w inny sposób.

- (26) Kredyty DEPBS są zbywalne bez ograniczeń i ważne w okresie 12 miesięcy od daty przyznania.

- (27) Wniosek o przyznanie kredytów DEPBS może obejmować do 25 transakcji wywozowych albo ich nieograniczoną ilość, gdy jest wypełniany w formie elektronicznej. W rzeczywistości nie istnieją ściśle określone terminy składania wniosków o objęcie programem DEPBS, ponieważ terminy, o których mowa w rozdziale 4.47 Podręcznika HOP I 2002–2007, są obliczane zawsze od momentu ostatniej transakcji wywozowej wymienionej w danym wniosku o objęcie programem DEPBS.

- (28) Przedsiębiorstwo zwróciło uwagę Komisji na fakt, iż program ten ma zostać wkrótce zakończony i zastąpiony obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2006 r. programem według tego przedsiębiorstwa „spójnym z zasadami WTO”. Pierwotnie DEPBS miał stracić moc obowiązującą z dniem 1 kwietnia 2005 r., jednakże okres jego obowiązywania przedłużono do 1 kwietnia 2006 r., ponieważ program, który miał go zastąpić, nie był gotowy do wdrożenia przed tym terminem. Jak dotąd przedsiębiorstwo nie poinformowało o ewentualnym wprowadzeniu w życie takiego nowego programu w wymienionym terminie. W każdym przypadku ta domniemana zmiana nie wchodziłaby w okres objęty dochodzeniem przeglądowym.
- d) Wnioski w sprawie DEPBS
- (29) Pomoc w ramach DEPBS stanowi subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Środki w ramach DEPBS stanowią wkład finansowy rządu Indii, ponieważ zostaną ostatecznie wykorzystane jako wyrównanie przywozowych opłat celnych, tym samym zmniejszając uzyskiwany przez rząd Indii przychód z ceł, które w innym przypadku byłyby należne. Ponadto środki w ramach DEPBS zapewniają korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.
- (30) Ponadto środki w ramach DEPBS są uwarunkowane na mocy prawa wynikami eksportu, i tym samym są uważane za szczególne i podlegające środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (31) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cła czy zastępczy system zwrotu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Nie są one zgodne ze ścisłymi zasadami zamieszczonymi w załączniku I pozycja i), w załączniku II (definicja oraz zasady systemu ceł zwrotnych) oraz w załączniku III (definicja i zasady zwrotu zastępczego) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje system ani procedura służąca ustaleniu ilości komponentów wykorzystanych w procesie produkcji wywiezionego produktu lub czy wystąpiła nadwyżka zaistniałych opłat przywozowych w rozumieniu pozycji i) załącznika I oraz załączników II i III rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPBS niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu gotowych produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, które można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPBS.
- e) Obliczanie kwoty subsydium
- (32) Zgodnie z art. 2 ust. 2 oraz 5 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w rozumieniu kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, co ustalono w trakcie dochodzenia przeglądowego. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii ponosi odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z opłat celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego.
- (33) W świetle powyższego uznaje się za właściwe oszacowanie korzyści wynikających z programu DEPBS jako sumy kredytów przyznanych w odniesieniu do wszystkich transakcji wywozowych dokonanych na warunkach programu w trakcie okresu objętego dochodzeniem. Przedsiębiorstwo podniosło fakt obniżki stawki mającej zastosowanie w ramach DEPBS z 11 % do 8 %, która weszła w życie z dniem 26 maja 2005 r., co oznacza, że domniemana zmiana nie wchodzi w okres objęty dochodzeniem przeglądowym; dlatego też, nie mogąc zweryfikować skutków ani znaczenia tej zmiany, argument ten należy odrzucić zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (34) Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego poniesione opłaty niezbędne do uzyskania subsydium zostały odjęte od kwot otrzymanych kredytów dla uzyskania wielkości subsydium w liczniku.
- (35) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona na całkowity obrót wywozu dokonanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, ponieważ subsydia zależy od wielkości wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych ani przetransportowanych. Garware korzystał z tego systemu w okresie objętym dochodzeniem i uzyskał subsydia w wysokości 10,3 %.
3. Program jednostek zorientowanych na wywóz (Export Oriented Unit Scheme, „EOUS”)/Program specjalnych stref ekonomicznych (Special Economic Zones Scheme, „SSE”)
- a) Podstawa prawna
- (36) Szczegóły tych programów są zawarte odpowiednio w rozdziałach 6 (EOUS) oraz 7 (SSE) planu EXIM 2002–2007 oraz Podręcznika HOP I 2002–2007.
- b) Kwalifikowalność
- (37) Ustalono, że Garware nie korzystał ze wsparcia w ramach wymienionych programów w okresie objętym dochodzeniem, dlatego też nie zachodzi potrzeba dalszej analizy tych programów pod kątem podlegania środkom wyrównawczym.

4. Program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz (Export Promotion Capital Goods Scheme – „EPCGS”)

a) Podstawa prawna

- (38) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 planu EXIM 2002–2007 oraz w rozdziale 5 Podręcznika HOP I 2002–2007.

b) Kwalifikowalność

- (39) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksporterzy i handlowcy eksporterzy „powiązani z” producentami pomocniczymi i dostawcami usług. Jak ustalono, Garware korzystał z tego programu w okresie objętym dochodzeniem.

c) Zastosowanie w praktyce

- (40) Pod warunkiem spełnienia obowiązku wywozu przedsiębiorstwo kwalifikuje się do przywozu dóbr kapitałowych (nowych oraz – od kwietnia 2003 r. – używanych dóbr kapitałowych mających do 10 lat) według obniżonej stawki cła. W tym celu rząd Indii na wniosek i za opłatą wydaje zezwolenie w ramach programu EPCG. Od kwietnia 2000 r. począwszy, program ten przewiduje dla przywozu dóbr obniżoną stawkę celną wynoszącą 5 % dla wszystkich dóbr przywożonych na podstawie założeń tego programu. Aby spełnić wymóg eksportu, przywożone dobra kapitałowe winny zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości dóbr na wywóz w określonym okresie.

d) Wnioski dotyczące EPCGS

- (41) EPCGS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Obniżenie stawki cła stanowi wkład finansowy rządu Indii, jako że ulga ta zmniejsza przychody rządu Indii z tytułu cła, które w przeciwnym wypadku byłoby należne. Ponadto obniżenie cła przenosi korzyść na eksportera, gdyż kwota cła zaoszczędzonego na imporcie poprawia płynność finansową przedsiębiorstwa.
- (42) Co więcej, prawo do skorzystania z programu EPCG jest uwarunkowane prowadzeniem działalności eksportowej, gdyż nie można uzyskać takich pozwoleń bez podjęcia przez przedsiębiorstwo zobowiązania do prowadzenia działalności eksportowej. Został on zatem uznany za konkretny przypadek, który należy objąć środkami wyrównawczymi w myśl art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (43) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cła czy zastępczy system zwrotu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w załącz-

niku I pozycja i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywiezionych produktów.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (44) Licznik został ustalony w opisany poniżej sposób. Kwota subsydium została obliczona zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego na podstawie kwoty niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr kapitałowych rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w branży związanej z produkcją folii PET. Do kwoty tej dodano odsetki w celu odzwierciedlenia pełnej wartości korzyści uzyskanej w odnośnym okresie. Niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium zostały odjęte zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (45) Zgodnie z treścią art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego wielkość subsydium została rozdzielona pomiędzy przychód z dokonanego wywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane prowadzeniem działalności eksportowej. Ustalono, że Garware uzyskał subsydia w wysokości 1,8 %.

5. Program zwolnień z podatku dochodowego („ITES”)

a) Podstawa prawna

- (46) Podstawą prawną tego programu jest Ustawa o podatku dochodowym z 1961 r., corocznie uaktualniana Ustawą o finansach. Ten ostatni dokument określa corocznie podstawę poboru podatków oraz różnego typu zwolnienia i odliczenia, o jakie można się ubiegać. Przedsiębiorstwa prowadzące działalność eksportową mogą ubiegać się o zwolnienia z podatku dochodowego na podstawie postanowień działów 10A, 10B i 80HHC Ustawy o podatku dochodowym z 1961 r.

b) Zastosowanie w praktyce

- (47) Ponieważ ustalono, że Garware nie korzystał ze wsparcia w ramach ITES w okresie objętym dochodzeniem, nie zachodzi potrzeba dalszej analizy tych programów pod kątem podlegania środkom wyrównawczym.

6. Program Kredytów Eksportowych (Export Credit Scheme, „ECS”)

a) Podstawa prawna

- (48) Szczegóły tego programu zostały określone w Okólniku głównym IECN nr 5/04.02.01/2002-03 (Kredyt eksportowy w walucie zagranicznej) i w Okólniku głównym IECN nr 10/04.02.01/2003-04 (Kredyt eksportowy w rupiach) Indyjskiego Banku Rezerw („RBI”), adresowanym do wszystkich banków komercyjnych w Indiach.

b) Kwalifikowalność

- (49) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksporterzy i handlowcy eksporterzy. Jak ustalono, Garware korzystał z tego programu w okresie objętym dochodzeniem.

c) Zastosowanie w praktyce

- (50) W ramach tego programu RBI ustala obowiązujący górny pułap stopy odsetkowej stosowanej do kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak i w walucie obcej, którą banki komercyjne mogą obciążyć eksportera „z zamiarem udostępnienia eksporterom kredytów po stawkach konkurencyjnych w skali międzynarodowej”. Program ECS składa się z dwóch podprogramów, programu kredytu eksportowego przedwysyłkowego („kredyt fazy pakowania”), który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania lub wysyłki towarów przedeksportowych oraz z kredytu eksportowego powyśyłkowego, który zapewnia kapitał operacyjny w postaci pożyczek dla sfinansowania należności z tytułu eksportu. RBI zaleca również bankom komercyjnym udostępnienie określonej kwoty własnych kredytów bankowych netto na rzecz finansowania eksportu.

- (51) W wyniku funkcjonowania powyższych okólników głównych RBI eksporterzy mogą uzyskać kredyty eksportowe według preferencyjnych stóp odsetkowych względem stóp odsetkowych zwykłych kredytów komercyjnych („kredyty gotówkowe”), ustalanych na podstawie warunków rynkowych.

d) Wnioski dotyczące ECS

- (52) Po pierwsze, poprzez obniżenie kosztów finansowych w porównaniu do rynkowych stóp odsetkowych wymienione powyżej preferencyjne stopy odsetkowe przenoszą na takiego eksportera korzyść w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Mimo iż kredyty na warunkach preferencyjnych w ramach programu ECS są przyznawane przez banki komercyjne, to korzyść stanowi wkład finansowy ze strony rządu w rozumieniu art. 2 ust. 1 ppkt iv) rozporządzenia podstawowego. Bank RBI jest instytucją publiczną, wobec czego podlega definicji „władzy publicznej” według art. 1 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i instruuje banki komercyjne odnośnie przyznawania finansowania na warunkach preferencyjnych przedsiębiorstwom prowadzącym działalność eksportową. Takie finansowanie na warunkach preferencyjnych odpowiada subsydiowaniu, które uznaje się za szczególne i podlega zastosowaniu środków wyrównawczych, gdyż uzyskanie preferencyjnych stawek stóp odsetkowych jest uwarunkowane prowadzeniem działalności eksportowej, zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (53) Kwota subsydium jest obliczana na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami zapłaconymi z tytułu kredytu eksportowego wykorzystanego w okresie objętym dochodzeniem a kwotą, jaka byłaby należna, gdyby takie same stawki stóp odsetkowych były stosowane do zwykłych kredytów komercyjnych, z jakich korzysta przedsiębior-

stwo. Kwota odnośnego subsydium (licznik) została przypisana do całości obrotów z wywozu zrealizowanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ uzyskanie subsydium jest uwarunkowane prowadzeniem działalności wywozowej i nie miało odniesienia do wielkości towarów wytwarzanych, produkowanych, wywożonych czy transportowanych. Garware korzystał z tego systemu i uzyskał subsydium w wysokości 1,2 %.

7. Świadectwo bezcłowego uzupełnienia zapasów (*Duty-Free Replenishment Certificate*, „DFRC”)

a) Podstawa prawna

- (54) Szczegółowy opis programu znajduje się w ust. 4.2.1–4.2.7 planu EXIM 2002–2007 oraz w ust. 4.31–4.36 Podręcznika HOP I 2002–2007.

b) Zastosowanie w praktyce

- (55) Ponieważ ustalono, że Garware nie korzystał ze wsparcia w ramach DFRC w okresie objętym dochodzeniem, nie zachodzi potrzeba dalszej analizy tych programów pod kątem podlegania środkom wyrównawczym.

III. Programy regionalne

Pakietowy system bodźców (Package Scheme of Incentives, „PSI”) rządu stanu Maharashtra

a) Podstawa prawna

- (56) W ramach tworzenia zachęt do rozwoju przemysłu w słabiej rozwiniętych obszarach stanu Maharashtra od 1964 r. rząd stanu Maharashtra przyznaje bodźce finansowe nowoutworzonym jednostkom przedsiębiorstw zlokalizowanym w rozwijających się regionach stanu w ramach programu znanego powszechnie pod nazwą „Pakietowy program zachęt rządu”. Od chwili jego utworzenia program ten był kilkakrotnie zmieniany, a „Program z 1993 r.” obowiązywał od dnia 1 października 1993 r. do dnia 31 marca 2001 r., natomiast ostatnia zmiana – „Program z 2001 r.” – została wprowadzona dnia 31 marca 2001 r. i pozostanie w mocy do dnia 31 marca 2006 r. Program PSI ze strony rządu stanu Maharashtra składa się z kilku podprogramów, wśród których głównymi są: zwolnienie z lokalnych podatków od sprzedaży i refundacja podatku terytorialnego.

b) Kwalifikowalność

- (57) Warunkiem kwalifikowalności do skorzystania z programu jest dokonanie przez przedsiębiorstwo inwestycji w mniej rozwiniętych obszarach poprzez założenie nowego przedsiębiorstwa przemysłowego bądź poprzez szeroko zakrojone inwestycje kapitałowe w rozwój lub dywersyfikację już istniejącego przedsiębiorstwa przemysłowego. Obszary takie zostały podzielone pod względem poziomu rozwoju gospodarczego na różne kategorie (np. obszar słabo rozwinięty, obszar słabiej rozwinięty, obszar najslabiej rozwinięty). Głównymi kryteriami do ustalenia wysokości zachęt finansowych są: obszar obecnej lub przyszłej lokalizacji przedsiębiorstwa oraz wielkość inwestycji.

c) Zastosowanie w praktyce

- (58) Zwolnienie z lokalnego podatku od sprzedaży: towary normalnie podlegają centralnemu podatkowi od sprzedaży (dla transakcji sprzedaży międzystanowej) lub państwowemu podatkowi od sprzedaży (dla transakcji sprzedaży realizowanych w granicach stanu) według różnych poziomów w zależności od stanu/stanów, w których dokonuje się transakcji. Nie istnieje podatek od sprzedaży dóbr w transakcjach przywozowych lub wywozowych, natomiast transakcje sprzedaży krajowej podlegają podatkowi od sprzedaży według obowiązujących stawek. W ramach programu zwolnień wyznaczone jednostki nie podlegają żadnym podatkom od sprzedaży z tytułu zrealizowanych przez siebie transakcji sprzedaży. Podobnie wyznaczone jednostki są zwolnione z płacenia lokalnych podatków od zakupu towarów od dostawcy, który sam kwalifikuje się do zwolnienia w ramach odnośnego programu. Transakcje sprzedaży nie przenoszą jakichkolwiek korzyści na wyznaczoną jednostkę sprzedającą, natomiast transakcja zakupu przenosi korzyść na jednostkę sprzedającą. Jak ustalono, Garware korzystał z tego programu w okresie objętym dochodzeniem.
- (59) Refundacja podatku octroi: octroi jest podatkiem nakładanym przez władze lokalne w Indiach, w tym przez rząd stanu Maharasztra, na towary przekraczające granice terytorialne miasta lub dystryktu. Przedsiębiorstwa przemysłowe kwalifikują się do refundacji podatku octroi ze strony rządu stanu Maharasztra, jeżeli ich zakład jest zlokalizowany w określonych wyznaczonych miastach i dystryktach na terytorium danego stanu. Całkowita kwota, która może podlegać refundacji, jest ograniczona do 100 % inwestycji w kapitał trwały. Jak ustalono, Garware korzystał z tego programu w okresie objętym dochodzeniem.

d) Wnioski dotyczące programu PSI rządu stanu Maharasztra

- (60) PSI rządu stanu Maharasztra przyznaje subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Dwa analizowane wyżej podprogramy stanowią wkład finansowy rządu stanu Maharasztra, gdyż ulga ta obniża jego dochody, które byłyby należne w przeciwnym wypadku. Ponadto dane zwolnienie/refundacja przenosi korzyść na przedsiębiorstwo, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (61) Przedsiębiorstwo argumentowało, że podatek od sprzedaży zniesiono z dniem 1 kwietnia 2005 r. i że rząd stanu Maharasztra miał od tego czasu wprowadzić system podatku VAT („Value Added Tax”), zgodnie z którym każde przedsiębiorstwo musi płacić pełną stawkę podatku. Jednakże domniemana zmiana zaszła po upływie okresu objętego dochodzeniem, dlatego zweryfikowanie skutków lub znaczenia tej zmiany nie jest możliwe. W każdym razie nie przedstawiono stosownych dowodów w odniesieniu do nowego systemu ani wynikających z niego zobowiązań przedsiębiorstwa. Zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego argument ten należy odrzucić.

- (62) Program jest jedynie dostępny przedsiębiorstwom, które zainwestowały w pewnych wskazanych rejonach geograficznych należących do obszaru jurysdykcji stanu Maharasztra. Nie jest on dostępny przedsiębiorstwom z siedzibą poza tym obszarem. Poziom korzyści jest zróżnicowany w zależności od położenia. Program ma charakter szczególny zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. a) oraz art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w związku z czym podlega opłatom wyrównawczym.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (63) Jeśli chodzi o zwolnienie z podatku od sprzedaży, kwota subsydium została obliczona na podstawie kwoty podatku od sprzedaży zazwyczaj należnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, który jednak pozostał niezapłacony dzięki uczestnictwu w programie. Podobnie, w przypadku podatku terytorialnego octroi korzyść dla eksportera została obliczona jako kwota podatku terytorialnego octroi refundowanego w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego te kwoty subsydiów (licznik) zostały następnie rozdzielone na całkowitą wysokość sprzedaży w okresie dochodzenia przeglądowego jako właściwy mianownik, ponieważ subsydia nie jest faktycznie uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych. W danym okresie Garware korzystał z obu tych systemów i uzyskał subsydia w wysokości 1,6 %.

IV. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

- (64) Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, określona zgodnie z postanowieniami rozporządzenia podstawowego, wyrażona *ad valorem*, dla eksportującego producenta objętego dochodzeniem wynosi 14,9 %. Ta wysokość subsydiów przekracza próg *de minimis* wskazany w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

(w %)

Program	DEPB	EPCG	ECS	PSI rządu stanu Maharasztra	OGÓLEM
Garware	10,3	1,8	1,2	1,6	14,9

- (65) Uznaje się zatem, iż – zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego – obecnie obowiązujące środki nie są dłużej wystarczające dla zrównoważenia subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, które powodują szkodę dla przemysłu wspólnotowego.

V. Trwały charakter zmiany okoliczności dotyczących udzielania subsydiów

- (66) Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy dalsze stosowanie obowiązujących środków nie będzie wystarczające dla zrównoważenia stanowiących podstawę środków wyrównawczych subsydiów, które powodują szkodę.

(67) Jak ustalono, Garware korzystał z subsydiowania będącego podstawą środków wyrównawczych, przyznanego przez władze indyjskie w okresie objętym dochodzeniem. Co więcej, stopa subsydiowania ustalona w wyniku niniejszego przeglądu znacząco przekracza ustalenia poczynione w pierwotnym dochodzeniu. Analizowane wyżej programy subsydiowania dostarczają powtarzających się korzyści. Z wyjątkiem DEPBS i zwrotu podatku od sprzedaży, nie ma przesłanek, aby sądzić, że w przewidywalnej przyszłości programy te zostaną zakończone. Według opinii Garware wejście w życie programu, który miał zastąpić DEPBS, przewidywano na 1 kwietnia 2006 r. Przedsiębiorstwo nie potwierdziło dotychczas, by fakt ten miał miejsce. Sytuacja wynikająca z zastąpienia DEPBS przez program rzekomo „spójny z zasadami WTO”, co do którego Komisja nie posiada informacji, będzie musiał zostać oceniony w odpowiednim czasie. Wobec braku jakichkolwiek udokumentowanych dowodów zastąpienia programu DEBPS dla potrzeb niniejszego przeglądu należy uznać, że program DEPBS nadal obowiązuje. Podobnie, przedsiębiorstwo nie dostarczyło jak dotąd żadnych szczegółów na temat systemu podatku zbliżonego do „VAT”, który miałby rzekomo zastąpić podatek od sprzedaży rządu stanu Maharasztra po upływie okresu objętego dochodzeniem, dlatego też stwierdzono, iż dla potrzeb niniejszego przeglądu należy uznać, że program podatku od sprzedaży nadal obowiązuje.

(68) Jako że wykazane zostało, iż przedsiębiorstwo korzysta z subsydiowania znacznie wyższego niż wcześniej i że prawdopodobnie nadal będzie otrzymywało subsydia o wysokości znacznie przewyższającej ustaloną w toku pierwotnego dochodzenia, należy stwierdzić, że dalsze stosowanie obowiązujących środków nie będzie wystarczające dla zrównoważenia stanowiących podstawę środków wyrównawczych subsydiów, które powodują szkodę, i że poziom tych środków należy odpowiednio zmienić, tak by odzwierciedlał nowe ustalenia.

VI. Wniosek

(69) Mając na uwadze wnioski dotyczące poziomu subsydiowania prowadzonego przez Garware przywozu produktu objętego postępowaniem i fakt, iż obecnie obowiązujące środki nie są wystarczające dla zrównoważenia ustalonego poziomu stanowiących podstawę środków wyrównawczych subsydiów, stawkę cła wyrównawczego nałożonego na przywóz produktu objętego postępowaniem przez Garware należy odpowiednio zmienić, tak by odzwierciedlała nowe ustalenia w kwestii poziomu subsydiów.

(70) Zmieniona stawka cła wyrównawczego ustalona w motywie 72 poniżej została określona na poziomie nowo ustalonej w toku niniejszego przeglądu stopy subsydiowania, jako że margines szkody ustalony w toku pierwotnego dochodzenia nadal ją przewyższa.

(71) Ponieważ, zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oraz art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 384/96, żaden produkt nie może być objęty jednocześnie cłem antydumpingowym i wyrównawczym, aby zaradzić tej samej sytuacji powstałej w wyniku dumpingu lub subsydiowania wywozu, obowiązujące cło wyrówna-

wcze, które zgodnie z ustaleniami niniejszego przeglądu odpowiada subsydiom wywozowym (13,3 %) zostaje odliczone od mającego zastosowanie do Garware cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 1676/2001. W następstwie zmian w tym ostatnim rozporządzeniu, wprowadzonych rozporządzeniem (WE) nr 366/2006, ustalony dla Garware margines dumpingu wyniósł 20,1 %. Z tego odjęte zostało 2,7 %, odzwierciedlające obowiązujący wówczas poziom cła wyrównawczego odpowiadającego subsydiom wywozowym, i w konsekwencji przyjęta stawka cła antydumpingowego mającego zastosowanie do przedsiębiorstwa Garway wyniosła 17,4 %. W wyniku niniejszego przeglądu indywidualna stawka cła antydumpingowego dla Garway zostanie uszczuplona o kolejne 10,6 %, odzwierciedlające obowiązujące cło wyrównawcze odpowiadające ustalonemu poziomowi subsydiowania; cło antydumpingowe nałożone na przywóz dokonywany przez Garware powinno zatem zostać zmniejszone do poziomu 6,8 %.

(72) Na podstawie powyższego proponowana ostateczna stawka cła, wyrażona procentowo w stosunku do ceny cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem, wynosi, jak następuje:

	Margines subsydiu wywozowego	Łączny margines subsydiu	Margines dumpingu	Cło wyrównawcze	Cło antydumpingowe	Łączna stawka cła
Garware	13,3	14,9	20,1	14,9	6,8	21,7

(73) Zainteresowane strony, tj. Garware, rząd Indii i wnioskodawców, poinformowano o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzono zalecić zmiany obowiązujących środków, i miały one możliwość przedstawienia swoich uwag. Nie otrzymano żadnych uwag w tym względzie ze strony Garware ani rządu Indii; uwagi wnioskodawców wyrażały jedynie zgodę na wnioski, do jakich doszła Komisja.

(74) Określone dla indywidualnego przedsiębiorstwa stawki cła wyrównawczego oraz antydumpingowego, zawarte w tym rozporządzeniu, zostały określone na podstawie ustaleń poczynionych w toku dochodzeń, poprzedzających przyjęcie rozporządzenia (WE) nr 367/2006 i rozporządzenia (WE) nr 366/2006, jak również poczynionych w obecnym dochodzeniu przeglądowym. Dlatego też odzwierciedlają one sytuację rozpoznaną w czasie dochodzenia i odnoszącą się do Garware. Co za tym idzie, wymienione stawki celne (w przeciwieństwie do krajowych stawek stosowanych wobec „wszystkich innych przedsiębiorstw”) są wyłącznie stosowane do przywozu produktów pochodzących z kraju, którego dotyczy postępowanie oraz wyprodukowanych przez wymienione przedsiębiorstwa, a więc przez konkretne osoby prawne. Przywiezione produkty wyprodukowane przez inne przedsiębiorstwo, niewymienione konkretnie z nazwy i adresu w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, włącznie z podmiotami powiązаныmi z podmiotami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

- (75) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła wyrównawczego i antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 367/2006 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Stawki celne naliczane od ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem, dla przywozów wytworzonych w Indiach przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, ustala się następująco:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Cło ostateczne (%)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-I, New Delhi 110 003, Indie	12,0	A026
Indie	Flex Industries Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indie	12,5	A027
Indie	Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indie	14,9	A028
Indie	India Polyfilms Limited, 112 Indra Prakash Building, 21 Barakhamba Road, New Delhi 110 001, Indie	7,0	A029
Indie	Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indie	7,0	A030
Indie	MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indie	8,7	A031
Indie	Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indie	19,1	A032
Indie	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	19,1	A999”.

Artykuł 2

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1676/2001 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego stosowaną do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, ustala się dla produktów pochodzących z wymienionych krajów w następujący sposób:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Cło ostateczne (%)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-I, New Delhi 110 003, Indie	17,3	A026
Indie	Flex Industries Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indie	0,0	A027

⁽¹⁾ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna Handlu, Dyrekcja B, J-79 5/17, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruksela.

Kraj	Przedsiębiorstwo	Cło ostateczne (%)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indie	6,8	A028
Indie	Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indie	0,0	A030
Indie	MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indie	18,0	A031
Indie	Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indie	0,0	A032
Indie	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	17,3	A999
Korea	Kolon Industries Inc., Kolon Tower, 1-23, Byulyang-dong, Kwacheon-city, Kyunggi-do, Korea	0,0	A244
Korea	SKC Co. Ltd, Kyobo Gangnam Tower, 1303-22, Seocho 4 Dong, Seocho Gu, Seoul 137-074, Korea	7,5	A224
Korea	Toray Saehan Inc. 17F, LG Mapo B/D, 275 Kongdug-Dong, Mapo-Gu, Seoul 121-721, Korea	0,0	A222
Korea	HS Industries Co., Ltd Kangnam Building, 5th floor 1321, Seocho-Dong Seocho-Ku Seoul, Korea	7,5	A226
Korea	Hyosung Corporation 450, Kongduk-Dong Mapo-Ku Seoul, Korea	7,5	A225
Korea	KP Chemical Corporation, No. 89-4, Kyungun-Dong, Chongro-Ku, Seoul, Korea	7,5	A223
Korea	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	13,4	A999".

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 sierpnia 2006 r.

W imieniu Rady
E. TUOMIOJA
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1289/2006

z dnia 25 sierpnia 2006 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych lodówek *side-by-side* pochodzących z Republiki Korei

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając projekt przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

(1) W dniu 2 czerwca 2005 r. Komisja opublikowała zawiadomienie ⁽²⁾ wszczynające postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu na teren Wspólnoty niektórych lodówek *side-by-side* pochodzących z Republiki Korei. W dniu 1 marca 2006 r. Komisja nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 355/2006 ⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) tymczasowe cło antydumpingowe na ten sam produkt.

B. DALSZA PROCEDURA

- (2) Po powiadomieniu o istotnych faktach i wnioskach, na podstawie których podjęto decyzję o nałożeniu tymczasowych środków antydumpingowych, kilka zainteresowanych stron przedłożyło zgłoszenia pisemne przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie swojego stanowiska.
- (3) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ostatecznych ustaleń.
- (4) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i wnioskach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz niektórych lodówek *side-by-side* pochodzących z Republiki Korei oraz ostateczne pobranie kwot zabez-

pieczonych w postaci cła tymczasowego. Wyznaczono im również okres, w którym mogły składać uwagi związane z przedstawieniem wymienionych istotnych faktów i wniosków, na podstawie których nakłada się ostateczne środki antydumpingowe.

(5) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały uwzględnione i odpowiednio do nich, w uzasadnionych przypadkach, zmieniono ustalenia.

C. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

(6) Ci sami producenci eksportujący, o których mowa w motywach 11 i 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, powtórzyli i rozwinęli swoje argumenty odnośnie do danego zakresu produktów.

(7) W szczególności zaś wspomniany eksporter twierdzi, że zakres produktów powinien obejmować wszystkie chłodziarko-zamrażarki o dużej pojemności (powyżej 400 litrów), ponieważ segmentacja tychże chłodziarko-zamrażarek byłaby niezgodna z dotychczasową praktyką stosowaną przez instytucje wspólnotowe, nie brałaby pod uwagę dowodów przedstawionych przez inne zainteresowane strony, a także nie uwzględniałaby warunków rynkowych (wniosek i).

(8) Wspomniany eksporter w dalszej części wniosku twierdzi, że jeśli wniosek i) zostanie odrzucony, wszelkie próby segmentacji rynku chłodziarko-zamrażarek powinny wykluczać z zakresu produktów objętych postępowaniem trzydrzwiowe modele chłodziarko-zamrażarek *side-by-side* (zgodnie z opisem w motywie 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych). Zasadniczo eksporter ten twierdził, że to nie charakterystyka zewnętrzna modelu (w szczególności drzwi) ma znaczenie, ale jego układ wewnętrzny. W szczególności zaś eksporter ten uznał, że konfiguracja komory mrozącej i chłodzącej jest podstawową cechą wyróżniającą lodówkę *side-by-side* (wniosek ii).

1. Wniosek i)

(9) Ustaloną praktyką instytucji wspólnotowych przy definiowaniu produktu objętego postępowaniem jest odniesienie się przede wszystkim do podstawowej charakterystyki fizycznej i technicznej takich produktów. Ponadto, jeżeli nie ma wyraźnych linii podziału pomiędzy różnymi segmentami, wówczas modele należące do różnych segmentów produktów są zazwyczaj rozpatrywane jako stanowiące jeden produkt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 135 z 2.6.2005, str. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 59 z 1.3.2006, str. 12.

- (10) Po dokładnym rozpatrzeniu wszystkich wniosków przedłożonych przez wszystkie zainteresowane strony w toku postępowania ustalono, że rynek chłodziarko-zamrażarek tradycyjnie podzielony jest na trzy segmenty: segment lodówek z zamrażalnikiem na dole (komora chłodziarki znajduje się nad komorą zamrażalnika), segment lodówek z zamrażalnikiem u góry (komora zamrażalnika znajduje się w górnej części lodówki nad komorą chłodziarki) oraz segment lodówek *side-by-side* (drzwi umieszczone jedno obok drugich *side-by-side* prowadzą do komór położonych jedna obok drugiej *side-by-side*). Podział na takie trzy osobne segmenty jest niekwestionowany i znany wszystkim podmiotom działającym w tej branży. Eksporter przyznał to w wielu pisemnych wnioskach. Ponadto wniosek sporządzony na podstawie „dowodów pochodzących od innych stron postępowania” oddaje w rzeczywistości wybiórczą interpretację wniosku złożonego przez producenta sprzętu AGD, który popiera środki, jednak nie jest producentem podobnego produktu (patrz: motyw 10 i 104 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych). W tym wniosku producent sprzętu AGD wskazuje, że na zasadzie efektu domina przywóz dumpingowy negatywnie wpłynął na dokonywaną przez niego sprzedaż innych produktów na rynku wspólnotowym. Jednak sam fakt, że producent doświadczył efektu domina, nie jest przekonującym argumentem na poparcie tezy, że wszystkie chłodziarko-zamrażarki o dużej pojemności powyżej 400 litrów powinny zostać objęte postępowaniem, niezależnie od tego, w którym z opisanych powyżej segmentów się znalazły. W rzeczywistości ustalono, że oba produkty różnią się całkowicie pod względem technologicznym i fizycznym.
- (11) Uważa się zatem, że na rynku chłodziarko-zamrażarek istnieje wyraźna linia podziału pomiędzy tymi trzema segmentami produktów. Dlatego stwierdza się, że wniosek tego eksportera o rozszerzenie zakresu produktów objętych postępowaniem tak, aby postępowanie objęło wszystkie chłodziarko-zamrażarki, jest nieuzasadniony. W związku z powyższym wniosek i) musiał zostać odrzucony.

2. Wniosek ii)

- (12) We wniosku ii) eksporter stara się o wyłączenie z zakresu postępowania pewnego modelu chłodziarko-zamrażarki objętego postępowaniem (w dalszej części zwanego „modelem trzydrzwiowym”), określonego w motywie 12 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (13) Od wszczęcia postępowania Komisja zdefiniowała zakres produktów na podstawie ich charakterystyki zewnętrznej, tzn. na podstawie obecności przynajmniej dwóch oddzielnych drzwi zewnętrznych umieszczonych jedno obok drugich – *side-by-side*. Na podstawie charakterystyki fizycznej produktów oraz ich postrzegania przez klientów uznano takie podejście za zasadne. Jeżeli chodzi o charakterystykę fizyczną, uznano, że obecność dwojga oddzielnych drzwi umieszczonych jedno obok drugich *side-by-side* jest cechą najbardziej widoczną. Jeżeli chodzi o postrzeganie produktów przez klientów, kluczowym faktem jest to, że wnioskodawca w sposób ciągły sprze-

dawał i reklamował model trzydrzwiowy jako lodówkę *side-by-side*. Komisja uzyskała informacje, że rozmieszczenie komór wewnętrznych typowej chłodziarko-zamrażarki *side-by-side* jest inne niż w modelu trzydrzwiowym, jednak takie rozróżnienie nie zostało uznane za decydujące o wyłączeniu modelu trzydrzwiowego *side-by-side* z definicji produktu, ponieważ nie przedstawiono w tej kwestii przekonujących dowodów. Na podstawie dostępnych wówczas informacji Komisja wskazała w motywie 14 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że „nie istnieje powszechna definicja lodówek *side-by-side*”.

- (14) Po wprowadzeniu środków tymczasowych nadal prowadzono postępowanie w tej kwestii. Wspomniany powyżej eksporter przedstawił dodatkowe dowody potwierdzające definicję segmentu chłodziarko-zamrażarek *side-by-side* opartą na podstawie konfiguracji wewnętrznej komór, nie zaś na podstawie mocowania drzwi. Po przedstawieniu ostatecznych wniosków, w świetle dowodów dostarczonych przez tego samego eksportera, w dalszej części postępowania oceniano stanowiska wyrażone przez niektóre najważniejsze instytucje badawcze oraz organy klasyfikacyjne, z których większość klasyfikowała chłodziarko-zamrażarki na podstawie konfiguracji wewnętrznej, a nie na podstawie mocowania drzwi. W związku z powyższym uznano, że ze względu na cechy fizyczne model trzydrzwiowy nie może zostać włączony do segmentu chłodziarko-zamrażarek *side-by-side*, jak wykazano w motywie 10 powyżej. Jeżeli chodzi o postrzeganie produktów przez klientów, zarówno wnioskodawca, jak i producenci wspólnotowi dostarczyli wyniki badań konsumentów popierające ich wnioski, ale wzajemnie sprzeczne. W tym względzie wyciągnięcie jednoznacznych wniosków okazało się niemożliwe.
- (15) Z powyższego wynika, że model trzydrzwiowy należy uznać za model należący do segmentu chłodziarko-zamrażarek z zamrażalnikiem na dole, a nie do segmentu chłodziarko-zamrażarek *side-by-side*. W związku z tym wniosek ii) przyjęto.
- (16) W rezultacie uznano za stosowne dokonanie przeglądu definicji produktu znajdującej się w rozporządzeniu tymczasowym. W związku z powyższym produkt objęty postępowaniem ostatecznie definiuje się jako chłodziarko-zamrażarkę o pojemności przekraczającej 400 litrów z komorami zamrażalnika i chłodziarki umieszczonymi jedna obok drugiej *side-by-side*, pochodzącą z Republiki Korei, obecnie objętą kodem CN ex 8418 10 20.

D. DUMPING

1. Wartość normalna

- (17) Wobec braku innych uwag treść motywów od 18 do 22 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotycząca normalnej wartości zostaje niniejszym potwierdzona.

2. Cena eksportowa

(18) Jak przewidziano w motywie 23 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, cena eksportowa dla sprzedaży na rynku wspólnotowym ustalona przez powiązanych importerów została skonstruowana na podstawie ceny odsprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Cena eksportowa w tym przypadku została skonstruowana z wykorzystaniem marży zysku importera produktu objętego postępowaniem, który został uznany za importera niezależnego. Po ujawnieniu stronom zainteresowanym faktów jeden producent eksportujący stwierdził, że przedsiębiorstwo, którego marżę zysku wykorzystano, nie jest importerem niepowiązanym, ale pierwszym niezależnym klientem jednego z powiązanych z nim importerów. Wniosek dokładnie sprawdzono, a następnie uznano, że omawianego przedsiębiorstwa nie można zakwalifikować jako importera niepowiązanego. Uznano zatem, że marża zysku tego przedsiębiorstwa nie może zostać użyta w celu konstruowania cen eksportowych. Wobec tego należało znaleźć inne źródło, na podstawie którego można obliczyć rozsądną marżę zysku zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W ramach omawianego dochodzenia nie udało się zdobyć informacji na temat zysku innego niezależnego importera. W związku z faktem, że oba produkty należą do tego samego sektora produktów AGD oraz że postępowanie dotyczy tych samych producentów eksportujących z Republiki Korei, uznano za rozsądne zastosowanie w tym celu 5-procentowej marży zysku zastosowanej w postępowaniu antydumpingowym dotyczącym kuchenek mikrofalowych⁽¹⁾.

(19) Wobec braku innych uwag motywy od 23 do 24 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczące ustalenia ceny eksportowej zostają niniejszym potwierdzone.

3. Porównanie

(20) Jak wskazano w motywie 26 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w przypadkach gdy nie można dokonać bezpośredniego porównania pomiędzy modelami eksportowanymi oraz modelami sprzedawanymi na rynku krajowym, w celu ustalenia wartości normalnej w jak największym stopniu w oparciu o sprzedaż producentów eksportujących na rynku krajowym, dostosowano wartość normalną ustaloną dla pewnych modeli tak, aby odzwierciedlała ona wartość rynkową wynikającą z różnic cech fizycznych pomiędzy modelami sprzedawanymi na rynku wspólnotowym oraz modelem eksportowanym zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Dwóch producentów eksportujących zakwestionowało takie dostosowanie wprowadzone na etapie tymczasowym.

(21) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że nie należało dokonywać żadnych dostosowań, ponieważ nawet jeśli istniały różnice w cechach fizycznych pomiędzy modelami eksportowanymi a modelami sprzedawanymi na rynku krajowym zaproponowanymi do porównania, takie różnice nie miałyby żadnego wpływu na cenę rynkową. Wniosek ten został oddalony,

ponieważ liczba cech odróżniających modele eksportowane od zaproponowanych do porównania modeli sprzedawanych na rynku krajowym sięgała siedmiu; cechy te w wielu przypadkach okazały się cechami bardzo istotnymi, takimi jak np. zasobnik na wodę i lód, wykończenie drzwi oraz układ regulacji temperatury. W związku z powyższym prawidłowa logika gospodarcza nakazuje uznać, że tego typu różnice powinny mieć wpływ na wartość rynkową tychże modeli.

(22) Drugi producent eksportujący, dla którego Komisja na etapie tymczasowym przeprowadziła dostosowanie tak, aby odpowiednio odzwierciedlić wartość rynkową wynikającą z różnic cech fizycznych produktu, zakwestionował uzyskane wyniki obliczeń. Po ujawnieniu temu producentowi faktów przedsiębiorstwo zwróciło uwagę Komisji na niektóre elementy w podejściu Komisji, które mogą prowadzić do zakłóceń wartości normalnej skonstruowanej w ten sposób i zwrócił się o skonstruowanie wartości normalnej modeli eksportowanych bez odpowiadających im sprzedaży krajowych. Wniosek zbadano i stwierdzono, że niektóre dostosowania poczynione przez Komisję w odniesieniu do złożonego przez przedsiębiorstwo wniosku dotyczącego właściwości fizycznych mogły prowadzić do zakłóceń wartości normalnych. Dlatego też zdecydowano o skonstruowaniu wartości normalnej dla tego przedsiębiorstwa w sytuacjach, gdy nie można dokonać bezpośredniego porównania pomiędzy modelami eksportowanymi oraz modelami produkowanymi na rynku krajowym zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(23) Wszyscy trzej producenci eksportujący zakwestionowali tymczasowe stwierdzenie o nieprzyznaniu dostosowania, powołując się na art. 2 ust. 10 lit. g) rozporządzenia podstawowego, z tytułu kosztów kredytowania, poniesionych rzekomo w związku ze sprzedażą na rynku krajowym. Trzej eksporterzy udowodnili, że warunki kredytu zostały uzgodnione w umowie i wprowadzone przez przedsiębiorstwa w życie. Wykazano również przyporządkowanie wpływów do konkretnych faktur. W świetle powyższych rozważań ustalono, że koszty kredytu poniesione na rynku krajowym mają wpływ na porównywalność cen zgodnie z wymogami art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego i w rezultacie zdecydowano o przyznaniu dostosowania z tytułu tychże kosztów.

(24) Jeden producent eksportujący złożył wniosek o wyłączenie z obliczania dumpingu sprzedaży produktów uszkodzonych lub nieprawidłowo działających jednego z importerów powiązanych. Taka sprzedaż stanowiła bardzo nieznaczną część sprzedaży danego przedsiębiorstwa na rynku wspólnotowym i została osobno wykazana i zweryfikowana podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu. Udowodniono, że sprzedaż ta faktycznie dotyczyła nieprawidłowo działających lub uszkodzonych produktów, a także że klienci oraz ceny tychże produktów były zupełnie różni od klientów i cen w przypadku normalnej sprzedaży. W świetle braku porównywalnej sprzedaży na rynku krajowym przedsiębiorstwa nie ma możliwości przeprowadzenia jednoznacznego porównania takich sprzedaży. W związku z powyższym niniejszy wniosek przyjęto.

⁽¹⁾ Patrz: rozporządzenie Rady (WE) nr 2041/2000 (Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 33, motyw 26).

- (25) Ten sam producent eksportujący zakwestionował tymczasowe postanowienie Komisji o odrzuceniu przedstawionych kosztów frachtu morskiego w celu dostosowania ceny eksportowej na mocy art. 2 ust. 10 lit. e) rozporządzenia podstawowego. Przedstawione koszty frachtu morskiego odrzucono, ponieważ zostały zafakturowane eksporterowi przez przedsiębiorstwo powiązane. Producent eksportujący obecnie wykazał, że przedsiębiorstwo powiązane jest podmiotem zajmującym się logistyką, który zlecił usługi transportowe niezależnym przedsiębiorstwom spedycyjnym. Ponadto wykazano, że przedsiębiorstwo powiązane wystawiło eksporterowi fakturę obejmującą rzeczywiste koszty frachtu morskiego w wysokości zafakturowanej przez niezależną firmę spedycyjną oraz dodatkowo uzasadnioną marżę za swoje usługi. Zdecydowano zatem, że przedstawione koszty frachtu morskiego mogą być uznane za wiarygodne, zaś obliczenia odpowiednio zmieniono.
- (26) Oprócz dokonanych dostosowań, jak określono w motywach 22 do 25 niniejszego rozporządzenia, ustalenia dotyczące porównania wartości normalnej i cen eksportowych, jak opisano w motywach 25 do 30 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zostają niniejszym potwierdzone.

4. Margines dumpingu

- (27) Wszystkie trzy firmy zakwestionowały zastosowaną przez Komisję metodologię obliczania marginesu dumpingu. Tak jak wyjaśniono w motywach 31 do 34 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w celu odzwierciedlenia w obliczeniach dumpingu znaczących różnic w cenach eksportowych, które tworzyły układ cen eksportowych różniący się między różnymi regionami, a także ze względu na to, że porównanie średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną cen eksportowych lub z pojedynczymi transakcjami wywozowymi oraz transakcjami na rynku krajowym nie ujawniałyby pełnej skali stosowanego dumpingu, porównano średnią ważoną wartość normalną z cenami wszystkich poszczególnych transakcji wywozowych do Wspólnoty. Ponieważ w przypadku wszystkich trzech producentów eksportujących potwierdzono istnienie znaczących różnic cen sprzedaży pomiędzy regionami, a także ze względu na powody przedstawione w motywach od 31 do 34 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, faktycznie uzasadnione jest porównanie średniej ważonej wartości normalnej z cenami wszystkich poszczególnych transakcji wywozowych do Wspólnoty. Zastrzeżenia producentów eksportujących zostają wobec tego oddalone.
- (28) W związku z powyższymi dostosowaniami oraz po poprawieniu pewnych błędów rachunkowych ostatecznie ustalona wielkość dumpingu wyrażona jako wartość procentowa ceny cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem kształtuje się następująco:

Daewoo Electronics Corporation	3,4 %
LG Electronics Corporation	12,2 %
Samsung Electronics Corporation	<i>de minimis</i>

E. PRODUKCJA I PRZEMYSŁ WE WSPÓLNOTIE

- (29) Ze względu na brak jakichkolwiek nowych i ważnych informacji lub argumentów w tym względzie ustalenia w motywach 37 do 40 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

F. SZKODA

- (30) Po wprowadzeniu środków tymczasowych dokonano przeglądu definicji zakresu produktów zgodnie z opisem w motywie 16 powyżej. Podobnie z analizy szkody wyłączono dane dotyczące modelu trzydrzwiowego. W każdym razie należy pamiętać, że przemysł wspólnotowy nie produkował tego rodzaju produktu w OD, a wielkość przywozu modelu trzydrzwiowego pochodzącego z Republiki Korei była znikoma.

Przywóz z kraju objętego postępowaniem

- (31) Jako że margines dumpingu dla Samsung Electronics Corporation („Samsung”) jest *de minimis* podczas OD (patrz: motyw 28 powyżej), należy odróżnić ten przywóz od pozostałej części przywozu z Republiki Korei. Ten drugi będzie dalej zwany „przywozem dumpingowym”. Motywy od 44 do 47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym zastąpione następującymi wnioskami. W celu zapewnienia poufności dane dotyczące przywozu dwóch pozostałych producentów z Republiki Korei przedstawiono w formie zindeksowanej.

	2002	2003	2004	OD
Wielkość przywozu po cenach dumpingowych, pochodzącego z Republiki Korei (liczba sztuk)	nie może zostać ujawniona			
Wskaźnik (2002 = 100)	100	183	336	366
Udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych, pochodzącego z Republiki Korei (liczba sztuk)	nie może zostać ujawniona			
Wskaźnik (2002 = 100)	100	121	164	170
Ceny przywozu po cenach dumpingowych pochodzącego z Republiki Korei (EUR/sztukę)	nie może zostać ujawniona			
Wskaźnik (2002 = 100)	100	92	95	95

- (32) Na tej podstawie wielkość przywozu dumpingowego znacząco wzrosła (o 266 %) pomiędzy rokiem 2002 a OD. Pomiędzy rokiem 2002 i 2003 r. wzrosła ona o 83 %, w 2004 r. o kolejne 153 punkty procentowe, a w OD o kolejne 30 punktów procentowych. Podczas OD wielkość przywozu dumpingowego pozostawała na poziomie pomiędzy 180 000 a 250 000 sztuk.

- (33) Odpowiadający wielkości przywozu dumpingowego udział w rynku wzrósł o około 20 punktów procentowych pomiędzy rokiem 2002 a OD i osiągnął poziom pomiędzy 42 a 50 % w OD. Pod względem wskaźników udział w rynku wzrósł o 21 % w roku 2003, a następnie o kolejne 43 punkty procentowe w roku 2004 i o 6 punktów procentowych w OD. W ujęciu ogólnym udziały w rynku pomiędzy rokiem 2002 a OD wzrosły o 70 %.
- (34) Wreszcie, średnie ceny przywozu dumpingowego zmniejszyły się o około 5 % pomiędzy rokiem 2002 a OD, a porównując poszczególne modele, stwierdza się, że przywóz dumpingowy podciął ceny producentów wspólnotowych o od 34,4 % do 42 %, w zależności od eksportera.
- (35) Podobnie niniejszym zastąpiony zostaje motyw 68 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Wielkość przywozu dumpingowego produktu objętego postępowaniem, pochodzącego z Republiki Korei, wzrosła aż o 266 % pomiędzy rokiem 2002 a OD, zaś udział w rynku odpowiadający wielkości przywozu dumpingowego wzrósł o około 20 punktów procentowych pomiędzy rokiem 2002 a OD. Średnie ceny przywozu po cenach dumpingowych były stale niższe od cen przemysłu wspólnotowego w badanym okresie. Z porównania poszczególnych modeli wynika, że przywóz dumpingowy podciął ceny producentów wspólnotowych o od 34,4 % do 42 % w zależności od eksportera, zaś w przypadku niektórych modeli podcięcie cen było jeszcze większe.
- (36) Ze względu na brak jakichkolwiek nowych i ważnych informacji lub argumentów w zakresie szkody ustalenia w motywach 41 do 71 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone z wyjątkiem motywów od 44 do 47 oraz motywu 68, które zostały omówione powyżej.

G. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (37) Jak przedstawiono powyżej, margines dumpingu dla przedsiębiorstwa Samsung był *de minimis* podczas OD. Jednak wzrost między rokiem 2002 a OD wielkości przywozu dumpingowego aż o 266 % oraz odpowiadający mu wzrost udziału w rynku Wspólnoty o około 20 punktów procentowych, a także stwierdzone podcięcie cenowe zbiegły się z pogorszeniem sytuacji ekonomicznej przemysłu wspólnotowego.

2. Wpływ innych czynników

Przywóz produktu objętego postępowaniem produkowanego przez przedsiębiorstwo Samsung

- (38) Ponieważ margines dumpingu dla przedsiębiorstwa Samsung był *de minimis* podczas OD, należało zbadać, czy przywóz towarów produkowanych przez przedsiębiorstwo Samsung mógł mimo wszystko powodować szkodę dla przemysłu wspólnotowego. W celu zapewnienia poufności dane dotyczące przedsiębiorstwa Samsung przedstawiono poniżej w formie zindeksowanej.

	2002	2003	2004	OD
Wielkość przywozu przedsiębiorstwa Samsung (liczba sztuk)	nie może zostać ujawniona			
Wskaźnik (2002 = 100)	100	156	183	188
Udział w rynku przywozu przedsiębiorstwa Samsung	nie może zostać ujawniona			
Wskaźnik (2002 = 100)	100	103	90	88
Ceny przywozu przedsiębiorstwa Samsung (EUR/sztukę)	nie może zostać ujawniona			
Wskaźnik (2002 = 100)	100	87	86	86

- (39) Wielkość przywozu pochodzącego od przedsiębiorstwa Samsung zwiększyła się o 88 % między 2002 r. a OD. Dokładniej w latach 2002–2003 wzrosła o 56 %, w roku 2004 o kolejne 27 punktów procentowych, a w OD o 5 punktów procentowych. W OD wielkość przywozu pochodzącego od przedsiębiorstwa Samsung wynosiła pomiędzy 100 000 a 170 000 sztuk.
- (40) Odpowiadający tej wielkości udział w rynku zmniejszył się o około 5 punktów procentowych pomiędzy rokiem 2002 a OD, by osiągnąć poziom mieszczący się pomiędzy 28 a 36 % w OD. Pod względem wskaźników udział w rynku wzrósł o 3 % w roku 2003, jednak później zmniejszył się o 13 punktów procentowych w 2004 i o kolejne 2 punkty procentowe w OD. W ujęciu ogólnym udziały w rynku wynosiły 12 % pomiędzy rokiem 2002 a OD.
- (41) Wreszcie, średnie ceny przywozu pochodzącego od przedsiębiorstwa Samsung zmniejszyły się o około 14 % w okresie pomiędzy rokiem 2002 a OD, zaś porównując poszczególne modele, stwierdza się, że przywóz pochodzący od przedsiębiorstwa Samsung podciął ceny producentów wspólnotowych o 34,1 %.
- (42) Mając na uwadze wzrost wielkości przywozu pochodzącego od przedsiębiorstwa Samsung oraz stwierdzone podcięcie cenowe, nie można wykluczyć, że taki przywóz przyczynił się do szkody przemysłu wspólnotowego. Jednak zauważono również, że: i) przywóz pochodzący od przedsiębiorstwa Samsung zwiększał się w dużo mniejszym tempie niż inny przywóz pochodzący z Republiki Korei w okresie pomiędzy rokiem 2002 a OD; ii) w przeciwieństwie do tego, udział w rynku przywozu pochodzącego od przedsiębiorstwa Samsung w porównaniu z innym przywozem z Republiki Korei zmniejszył się o około 5 punktów procentowych w okresie pomiędzy rokiem 2002 a OD; iii) wynikająca z tego obecność przywozu pochodzącego od przedsiębiorstwa Samsung na rynku wspólnotowym zarówno pod względem wielkości, jak i udziału w rynku była znacząco mniejsza niż obecność innego przywozu z Republiki Korei w OD; oraz iv) porównanie poszczególnych modeli wykazało, że ceny stosowane przez przedsiębiorstwo Samsung, aczkolwiek niższe niż ceny stosowane przez przemysł wspólnotowy, są konsekwentnie wyższe niż ceny przywozu innych producentów z Republiki Korei.

- (43) W związku z powyższym uznaje się, że przywóz od przedsiębiorstwa Samsung przyczynił się do szkody dla przemysłu wspólnotowego, jednak w dużo mniejszym stopniu niż przywóz dumpingowy pozostałych producentów z Republiki Korei. Wpływ przywozu pochodzącego od przedsiębiorstwa Samsung został zatem uznany za niewystarczający do naruszenia związku przyczynowo-skutkowego między przywozem po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.
- (44) Ze względu na brak jakichkolwiek nowych i ważnych informacji lub argumentów ustalenia w motywach od 72 do 96 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone, z wyjątkiem pierwszego zdania motywu 73, omówionego powyżej.

H. INTERES WSPÓLNOTY

- (45) Ze względu na brak jakichkolwiek nowych i ważnych informacji lub argumentów w tym względzie ustalenia w motywach od 97 do 114 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

I. OSTATECZNE ŚRODKI

- (46) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Wspólnoty, a także zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, ostateczne cło antydumpingowe powinno być nałożone na poziomie marginesu dumpingu, jednak nie powinno być ono wyższe niż margines szkody przedstawiony w motywie 119 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, potwierdzony w niniejszym rozporządzeniu. Ponieważ marginesy szkody były zawsze wyższe od marginesów dumpingu, podstawą środków powinien być margines dumpingu.
- (47) W związku z powyższym ostateczne cła są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines szkody	Margines dumpingu	Proponowane cło antydumpingowe
Daewoo Electronics Corporation	98,5 %	3,4 %	3,4 %
LG Electronics Corporation	74,8 %	12,2 %	12,2 %
Samsung Electronics Corporation	66,3 %	<i>de minimis</i>	0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	98,5 %	12,2 %	12,2 %

J. OSTATECZNE POBRANIE CŁA TYMCZASOWEGO

- (48) Ze względu na ustaloną dla producentów eksportujących w Republice Korei wysokość marginesu dumpingu oraz uwzględniając poziom szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu, uważa się za konieczne, aby kwoty zabezpieczone tymczasowym cłem antydumpingowym, nałożonym na mocy rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zostały ostatecznie pobrane na poziomie nałożonego cła ostatecznego. Ponieważ z definicji zakresu produktu wyłączono model trzydrzwiowy (patrz: motywy od 12 do 16 powyżej), a cła ostateczne są niższe od ceł tymczasowych, kwoty zabezpieczone tymczasowo na przywóz lodówek trzydrzwiowych przekraczające ostateczną stawkę cła antydumpingowego zostaną zwrócone.
- (49) Indywidualne stawki ceł antydumpingowych podane w niniejszym rozporządzeniu określono na podstawie ustaleń z niniejszego dochodzenia. W związku z tym odzwierciedlają one sytuację tych przedsiębiorstw, ustaloną w niniejszym dochodzeniu. Co za tym idzie, wymienione stawki celne (w przeciwieństwie do krajowych stawek stosowanych wobec „wszystkich innych przedsiębiorstw”) są stosowane wyłącznie do przywozu produktów pochodzących z kraju, którego dotyczy postępowanie, oraz wyprodukowanych przez wymienione przedsiębiorstwa, a więc przez konkretne osoby prawne. Przywiezione produkty wyprodukowane przez inne przedsiębiorstwo niewymienione konkretnie z nazwy i adresu w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, włącznie z podmiotami powiązаныmi z podmiotami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (50) Wszelkie wnioski dotyczące stosowania indywidualnych dla danego przedsiębiorstwa stawek cła antydumpingowego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po ustanowieniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) powinny być bezzwłocznie skierowane do Komisji, łącznie ze wszystkimi właściwymi informacjami, w szczególności dotyczącymi zmiany w działalności przedsiębiorstwa w zakresie produkcji, sprzedaży krajowej i eksportowej związanej np. z wymienioną zmianą nazwy lub zmianą dotyczącą podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą. Stosownie do potrzeb, rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu spółek korzystających z ceł indywidualnych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na lodówki *side-by-side*, tj. chłodziarko-zamrażarki o pojemności przekraczającej 400 l, wyposażone w komorę zamrażalnika oraz komorę chłodziarki umieszczone jedna obok drugiej *side-by-side*, objęte kodem CN ex 8418 10 20 (kod TARIC 8418 10 20 91) i pochodzące z Republiki Korei.

2. Stawka ostatecznego cła antidumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ociepleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Cło antidumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Daewoo Electronics Corporation, 686 Ahyeon-dong, Mapo-gu, Seul	3,4 %	A733
LG Electronics Corporation, LG Twin Towers, 20, Yeouido-dong, Yeongdeungpo-gu, Seul	12,2 %	A734
Samsung Electronics Corporation, Samsung Main Bldg, 250, 2-ga, Taepyeong-ro, Jung-gu, Seul	0 %	A735
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	12,2 %	A999

3. O ile nie określono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

1. Kwoty zabezpieczone w formie tymczasowego cła antidumpingowego nałożonego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 355/2006 na lodówki *side-by-side*, tj. chłodziarko-zamrażarki o pojemności przekraczającej 400 l i wyposażone

w przynajmniej dwoje oddzielnych drzwi zewnętrznych umieszczonych jedno obok drugich, produkowane przez Samsung Electronics Corporation, objęte kodem CN ex 8418 10 20, podlegają zwolnieniu.

2. Kwoty zabezpieczone w formie tymczasowego cła antidumpingowego nałożonego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 355/2006 na przywóz chłodziarko-zamrażarek o pojemności przekraczającej 400 l, w których komora chłodziarki umieszczona na górze ma dwoje drzwi, a komora zamrażalnika na dole ma jedno drzwi, objętych kodem CN ex 8418 10 20 i pochodzących z Republiki Korei, podlegają zwolnieniu.

3. Kwoty zabezpieczone w formie tymczasowego cła antidumpingowego nałożonego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 355/2006 na przywóz lodówek *side-by-side*, tj. chłodziarko-zamrażarek o pojemności przekraczającej 400 l, wyposażonych w komorę zamrażalnika oraz komorę chłodziarki umieszczonych jedna obok drugiej *side-by-side*, objętych kodem CN ex 8418 10 20 i pochodzących z Republiki Korei, zostają ostatecznie pobrane. Kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczną stawkę cła antidumpingowego, jak przedstawiono w art. 1 ust. 2 powyżej, podlegają zwolnieniu.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 sierpnia 2006 r.

W imieniu Rady
E. TUOMIOJA
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1290/2006**z dnia 30 sierpnia 2006 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 sierpnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 sierpnia 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	87,3
	068	147,1
	999	117,2
0707 00 05	052	68,9
	999	68,9
0709 90 70	052	72,3
	999	72,3
0805 50 10	388	69,0
	524	44,8
	528	53,6
	999	55,8
0806 10 10	052	82,4
	220	123,4
	624	139,0
	999	114,9
0808 10 80	388	86,9
	400	90,8
	508	79,8
	512	93,3
	528	77,4
	720	82,6
	800	140,1
	804	100,8
999	94,0	
0808 20 50	052	124,0
	388	86,5
	999	105,3
0809 30 10, 0809 30 90	052	117,3
	096	12,8
	999	65,1
0809 40 05	052	96,4
	066	47,1
	098	45,7
	624	150,3
	999	84,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1291/2006**z dnia 30 sierpnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 795/2004 ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, w szczególności jego art. 145 lit. c) i d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r.⁽²⁾ wprowadza przepisy wykonawcze dla systemu płatności jednolitych, który obowiązuje od roku 2005.
- (2) Doświadczenie zdobyte przy administracyjnym i operacyjnym wdrażaniu wspomnianego systemu na szczeblu krajowym pokazało, że w odniesieniu do niektórych kwestii potrzebne są bardziej szczegółowe zasady, a w odniesieniu do innych kwestii istniejące zasady wymagają wyjaśnienia i dostosowania.
- (3) W celu ułatwienia przenoszenia uprawnień do płatności rolnikom należy przewidzieć utworzenie częściowych uprawnień do płatności bez gruntów i ich przeniesienie.
- (4) W przypadku gdy uprawnienia do płatności, których wartość jednostkowa została powiększona o więcej niż 20 % przez kwoty referencyjne z rezerwy krajowej, nie były wykorzystane zgodnie z art. 42 ust. 8 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jedynie wzrost wartości zostaje niezwłocznie przeniesiony do rezerwy krajowej.
- (5) Uprawnienia do płatności przyznane z rezerwy krajowej na podstawie aktów administracyjnych lub orzeczeń

sądowych w celu przyznania rolnikom rekompensaty nie podlegają ograniczeniom zgodnie z art. 42 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

- (6) W celu ułatwienia obiegu uprawnień do płatności rolnicy mogą dobrowolnie przenieść uprawnienia do płatności do rezerwy krajowej.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 795/2004.
- (8) Zważywszy, że przypadki, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 4, mogły mieć miejsce odpowiednio od dnia 1 stycznia 2005 r. lub od dnia 1 stycznia 2006 r., należy zapewnić, aby artykuły te stosowały się wstecznie od tych dat.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komisji Zarządzającej Płatnościami Bezpośrednimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 795/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. W przypadku gdy wielkość działki, do której prawa zostały przeniesione wraz z uprawnieniem zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wynosi ułamek hektara, rolnik może przenieść część odpowiedniego uprawnienia wraz z gruntami według wartości obliczonej dla tego ułamka. Pozostała część uprawnienia pozostaje do dyspozycji rolnika, według odpowiednio obliczonej wartości.

Bez uszczerbku dla art. 46 ust. 2 tego rozporządzenia, jeśli rolnik przenosi ułamek uprawnienia bez gruntów, wartość dwóch ułamków obliczana jest proporcjonalnie.”;

- b) skreśla się ust. 4;

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 953/2006 (Dz.U. L 175 z 29.6.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1134/2006 (Dz.U. L 203 z 26.7.2006, str. 4).

2) w art. 6 ust. 3, akapit trzeci otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 42 ust. 8 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ma zastosowanie do uprawnień do płatności, których wartość jednostkowa zwiększona została o więcej niż 20 %, zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu. Artykuł 42 ust. 8 akapit drugi tego rozporządzenia stosuje się jedynie, w zakresie zwiększonej wartości, do uprawnień do płatności, których wartość jednostkowa zwiększona została o więcej niż 20 %, zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu.”;

3) w art. 23a dodaje się następujące zdanie:

„Artykułu 42 ust. 8 tego rozporządzenia nie stosuje się do uprawnień do płatności przyznanych na mocy tego artykułu.”;

4) w art. 24 dodaje się następujący ustęp:

„3. Rolnik może dobrowolnie przenieść uprawnienia do płatności do rezerwy krajowej, z wyjątkiem uprawnień do płatności z tytułu odłogowania.”;

5) artykuł 50 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 50

1. Państwa członkowskie podają, drogą elektroniczną, do wiadomości Komisji w każdym roku:

a) najpóźniej do dnia 15 września pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitych, a w latach następnym najpóźniej do dnia 1 września, łączną liczbę wniosków złożonych w ramach systemu płatności jednolitych na rok bieżący, wraz z odpowiednią łączną kwotą uprawnień do płatności, o które występowano, oraz łączną liczbą związanych z nimi kwalifikujących się hektarów;

b) najpóźniej do dnia 1 września – ostateczne dane dotyczące łącznej liczby wniosków złożonych w ramach systemu płatności jednolitych, przyjętych na rok poprzedni, i odpowiednią łączną kwotę płatności, które zostały przyznane, po zastosowaniu – stosownie do przypadku – środków, o których mowa w art. 6, 10, 11, 24 i 25 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, oraz łączne kwoty pozostające w rezerwie krajowej do dnia 31 grudnia poprzedniego roku.

2. W przypadku regionalnego wdrażania systemu płatności jednolitych, przewidzianego w art. 58 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, państwa członkowskie podają do wiadomości odpowiednią część pułapu ustanowionego zgodnie z ust. 3 tego artykułu do dnia 15 września pierwszego roku wdrażania.

Co się tyczy pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitych, informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a), oparte są na tymczasowych uprawnieniach do płatności. Takie same informacje oparte na ostatecznych uprawnieniach do płatności należy przekazać do dnia 1 marca następnego roku.

3. W przypadku stosowania środków na mocy art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 państwa członkowskie podają do wiadomości łączną liczbę wniosków złożonych na rok bieżący, wraz z odpowiednią łączną kwotą dla każdego z sektorów, których dotyczy zatrzymanie na mocy tego artykułu do dnia 1 września.

Do dnia 1 września ostateczne dane dotyczące łącznej liczby wniosków złożonych na mocy art. 69 tego rozporządzenia, przyjętych na rok poprzedni, i odpowiednią łączną kwotę płatności, które zostały przyznane dla każdego z sektorów, których na mocy tego artykułu dotyczy zatrzymanie.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia wejścia w życie, z wyjątkiem art. 1 ust. 2, który stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r., oraz art. 1 ust. 4, który stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1292/2006**z dnia 30 sierpnia 2006 r.****ustanawiające zakaz połowów dorsza w strefach ICES I i II (wody terytorialne Norwegii) przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 51/2006 z dnia 22 grudnia 2005 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2006 r. i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2006.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji, statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w Załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy zasobu w nim określonego przyznaną na 2006 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów tego zasobu oraz jego przechowywania na pokładzie, przeładunku i wyładunku,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2006 r. państwu członkowskiemu określonymu w Załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do zasobu w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym Załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem wymienionym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów zasobu określonego w Załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Po tej dacie zakazuje się przechowywania na pokładzie, przeładunku lub wyładunku omawianego zasobu złowionego przez te statki.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jörgen HOLMQUIST

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 16 z 20.1.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1262/2006 (Dz.U. L 230, 24.8.2006, str. 4).

ZAŁĄCZNIK

Nr	18
Państwo członkowskie	Hiszpania
Zasób	COD/1N2AB.
Gatunek	Dorsz (<i>Gadus morhua</i>)
Strefa	I, II (wody terytorialne Norwegii)
Data	17 lipca 2006 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1293/2006**z dnia 30 sierpnia 2006 r.****ustanawiające zakaz połowów żabnicy w strefie ICES IV (wody terytorialne Norwegii) przez statki pływające pod banderą Niemiec**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 51/2006 z dnia 22 grudnia 2005 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2006 r. i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2006.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji, statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w Załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy zasobu w nim określonego przyznaną na 2006 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów tego zasobu oraz jego przechowywania na pokładzie, przeladunku i wyładunku,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2006 r. państwu członkowskiemu określone w Załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do zasobu w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym Załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem wymienionym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów zasobu określonego w Załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Po tej dacie zakazuje się przechowywania na pokładzie, przeladunku lub wyładunku omawianego zasobu złowionego przez te statki.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jörgen HOLMQUIST

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 16 z 20.1.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1262/2006 (Dz.U. L 230 z 24.8.2006, str. 4).

ZAŁĄCZNIK

Nr	19
Państwo członkowskie	Niemcy
Zasób	ANF/04-N.
Gatunek	Żabnica (<i>Lophiidae</i>)
Strefa	IV (wody terytorialne Norwegii)
Data	12 lipca 2006 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1294/2006**z dnia 30 sierpnia 2006 r.****ustanawiające zakaz połowów brosmy w strefie ICES IV (wody terytorialne Norwegii) przez statki pływające pod banderą Niemiec**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 51/2006 z dnia 22 grudnia 2005 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2006 r. i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2006.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji, statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w Załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy zasobu w nim określonego przyznaną na 2006 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów tego zasobu oraz jego przechowywania na pokładzie, przeładunku i wyładunku,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2006 r. państwu członkowskiemu określone w Załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do zasobu w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym Załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem wymienionym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów zasobu określonego w Załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Po tej dacie zakazuje się przechowywania na pokładzie, przeładunku lub wyładunku omawianego zasobu złowiowego przez te statki.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jörgen HOLMQUIST

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 768/2005 (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 16 z 20.1.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1262/2006 (Dz.U. L 230 z 24.8.2006, str. 4).

ZAŁĄCZNIK

Nr	20
Państwo członkowskie	Niemcy
Zasób	USK/04-N.
Gatunek	Brosma (<i>Brosme brosmo</i>)
Strefa	IV (wody terytorialne Norwegii)
Data	8 lipca 2006 r.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 24 sierpnia 2006 r.

w sprawie digitalizacji i udostępnienia w Internecie dorobku kulturowego oraz w sprawie ochrony zasobów cyfrowych

(2006/585/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 211,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 1 czerwca 2005 r. Komisja przedstawiła inicjatywę i2010, służącą optymalizacji wykorzystania nowych technologii informatycznych na rzecz zwiększenia wzrostu gospodarczego, tworzenia nowych miejsc pracy oraz poprawy jakości życia obywateli Europy. Komisja wymienia biblioteki cyfrowe jako kluczowy element inicjatywy i2010. W komunikacie „i2010: biblioteki cyfrowe” z dnia 30 września 2005 r.⁽¹⁾ Komisja przedstawiła swoją strategię na rzecz digitalizacji, udostępnienia w Internecie oraz ochrony zasobów cyfrowych w zakresie wspólnej pamięci europejskiej. Ta wspólna pamięć obejmuje materiały drukowane (książki, czasopisma, gazety), zdjęcia, obiekty muzealne, materiały archiwalne oraz materiały audiowizualne (zwane dalej „dorobkiem kulturowym”).
- (2) Państwom członkowskim należy zalecić działania mające na celu realizację tej strategii, celem optymalizacji wykorzystania przy pomocy Internetu gospodarczego i kulturalnego potencjału europejskiego dziedzictwa kulturowego.
- (3) W związku z powyższym należy wspierać produkcję materiałów cyfrowych wykorzystujących zasoby bibliotek, archiwów i muzeów. Dostęp do tych materiałów przez Internet umożliwi obywatelom Europy wykorzystanie ich w nauce, pracy i rekreacji. Pozwoli to na stworzenie w Internecie wyraźnego profilu różnorodnego i wielojęzycznego dziedzictwa kulturowego Europy. Ponadto zasoby cyfrowe mogą być wykorzystywane w różnych sektorach gospodarki, jak np. w turystyce i w oświacie, a także w działalności twórczej.
- (4) We wnioskach Rady z dnia 15–16 listopada 2004 r. w sprawie planu pracy w dziedzinie kultury na lata 2005–2006 podkreślono wkład działalności twórczej i branż „kreatywnych” w rozwój gospodarczy Europy oraz potrzebę skoordynowanych działań w zakresie digitalizacji.
- (5) Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z 16 listopada 2005 r. w sprawie dziedzictwa filmowego i konkurencyjności związanych z nim działań przemysłowych⁽²⁾ zawierało już zalecenie podjęcia przez państwa członkowskie odpowiednich kroków służących intensywniejszemu wykorzystaniu nowych i cyfrowych technologii w gromadzeniu, katalogowaniu, ochronie i konserwacji dzieł kinematograficznych. Jeśli chodzi o dzieła kinematograficzne, niniejsze zalecenie w wielu aspektach uzupełnia zalecenie Parlamentu i Rady w sprawie dziedzictwa filmowego.
- (6) Digitalizacja jest ważnym sposobem zapewnienia szerszego dostępu do zasobów kulturowych. W niektórych przypadkach jest to jedyny sposób zapewnienia dostępu do tych zasobów dla przyszłych pokoleń. Z tego względu w państwach członkowskich podejmowanych jest obecnie wiele inicjatyw w zakresie digitalizacji, lecz starania te są rozproszone. Skoordynowane działania państw członkowskich na rzecz digitalizacji dziedzictwa kulturowego doprowadziłyby do większej spójności w wyborze materiałów do digitalizacji i pozwoliłyby uniknąć powielania niektórych działań. Skutkowałyby one również pewniejszymi warunkami działania dla przedsiębiorstw inwestujących w technologie służące digitalizacji. Przegląd obecnych i planowanych działań w zakresie digitalizacji oraz odpowiednich celów ilościowych przyczyniłby się do osiągnięcia powyższych celów.
- (7) Sponsorowanie digitalizacji przez sektor prywatny oraz partnerstwa publiczno-prywatne mogą prowadzić do włączenia podmiotów prywatnych do starań w zakresie digitalizacji i powinny być nadal wspierane.

⁽¹⁾ COM(2005) 465 wersja ostateczna.

⁽²⁾ Dz.U. L 323 z 9.12.2005, str. 57.

- (8) Inwestycje w nowe technologie oraz duże obiekty służące digitalizacji mogą obniżyć koszty digitalizacji przy zachowaniu lub polepszeniu jakości, powinny więc być zalecane.
- (9) Wspólny wielojęzyczny punkt dostępu umożliwiłby wyszukiwanie w Internecie rozproszonego – to znaczy znajdującego się w różnych miejscach i należącego do różnych podmiotów – dziedzictwa kulturowego Europy zapisanego w formie cyfrowej. Taki punkt dostępu zwiększyłby jego dostrzegalność i podkreśliłby jego wspólne cechy. Punkt dostępu powinien bazować na istniejących inicjatywach, jak np. Biblioteka Europejska (The European Library, TEL), w ramach której współpracują już biblioteki w Europie. Tam, gdzie jest to możliwe, powinien on w szerokim zakresie włączyć prywatnych właścicieli praw do zasobów kulturowych oraz wszystkie zainteresowane strony. Należy wspierać jednoznaczne zobowiązanie państw członkowskich oraz instytucji kulturalnych do stworzenia takiego punktu dostępu.
- (10) Jedynie część zasobów znajdujących się w bibliotekach, archiwach i muzeach można zaliczyć do dóbr publicznych w związku z faktem, iż nie podlegają (już) one ochronie praw własności intelektualnej, podczas gdy pozostałe zasoby są chronione tymi prawami. Ponieważ prawa własności intelektualnej są ważnym instrumentem wspierania kreatywności, europejskie dziedzictwo kulturowe powinno być zdigitalizowane, udostępnione i chronione przy pełnym poszanowaniu praw autorskich i pokrewnych. Szczególnie istotne w tym zakresie są art. 5 ust. 2 lit. c), art. 5 ust. 3 lit. n) i art. 5 ust. 5, a także motyw (40) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym⁽¹⁾. Procedury wydawania zezwoleń w obszarach takich jak dzieła osierocone – w przypadku których określenie, kto jest posiadaczem praw autorskich, jest niemożliwe lub bardzo trudne – a także dzieła, których nakład został wyczerpany, lub które nie są już rozprowadzane (w przypadku materiałów audiowizualnych), mogą ułatwić wyjaśnienie kwestii prawnych, a tym samym uprościć digitalizację i późniejsze udostępnienie w Internecie. Dlatego też w ścisłej współpracy z właścicielami praw należy wspierać wprowadzenie takich procedur.
- (11) Przepisy prawa krajowego mogą stanowić przeszkodę w korzystaniu z dzieł stanowiących własność publiczną, na przykład poprzez wymóg uzyskania zezwolenia w każdym przypadku powielania dzieła. Takie przeszkody należy zidentyfikować i podjąć działania w celu ich usunięcia.
- (12) Rezolucja Rady C/162/02 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie zachowania pamięci przyszłości – ochrona zasobów cyfrowych dla przyszłych pokoleń⁽²⁾ zawiera propozycje celów oraz głównych działań służących ochronie zasobów cyfrowych dla przyszłych pokoleń.
- Jednakże w państwach członkowskich nie istnieją obecnie żadne przejrzyste i kompleksowe koncepcje w zakresie ochrony zasobów cyfrowych. Brak takich koncepcji stanowi zagrożenie dla przetrwania zasobów cyfrowych i może skutkować utratą materiałów wytworzonych jedynie w formie cyfrowej. Opracowanie skutecznych środków ochrony zasobów cyfrowych ma dalekosiężne skutki, nie tylko dla ochrony zasobów instytucji publicznych, ale także dla każdej organizacji zobowiązanej lub pragnącej chronić zasoby cyfrowe.
- (13) Szereg państw członkowskich wprowadził lub rozważa wprowadzenie przepisów prawnych nakładających na producentów materiałów cyfrowych obowiązek wykonania jednej lub więcej kopii takiego materiału dla uprawnionego podmiotu przechowującego. Konieczna jest i powinna być wspierana skuteczna współpraca państw członkowskich w celu uniknięcia zbytniego zróżnicowania zasad dotyczących egzemplarza obowiązkowego w przypadku materiałów cyfrowych.
- (14) Tak zwany „web-harvesting” jest nową techniką gromadzenia materiałów w Internecie na potrzeby ochrony zasobów cyfrowych. Polega ona na aktywnym gromadzeniu materiałów przez uprawnione instytucje, zamiast czekania na przekazanie ich do przechowania, co pozwala na zminimalizowanie obciążeń administracyjnych dla producentów materiałów cyfrowych; prawodawstwo krajowe powinno więc dopuszczać taką technikę,

NINIEJSZYM ZALECA, ABY PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE:

Digitalizacja i udostępnienie w Internecie

- 1) gromadziły informacje o trwającej i planowanej digitalizacji książek, czasopism, gazet, zdjęć, obiektów muzealnych, materiałów archiwalnych, materiałów audiowizualnych (zwanych dalej „dorobkiem kulturowym”) oraz sporządzały przeglądy poświęcone takiej digitalizacji w celu uniknięcia powielania działań oraz wspierania współpracy i synergii na szczeblu europejskim;
- 2) określiły cele ilościowe dla digitalizacji materiałów analogowych znajdujących się w archiwach, bibliotekach i muzeach, ze wskazaniem oczekiwanego wzrostu ilości zasobów cyfrowych, które mogłyby stanowić część europejskiej biblioteki cyfrowej, a także wskazaniem środków budżetowych przyznanych przez władze publiczne;
- 3) wspierały partnerstwo między instytucjami kulturalnymi a sektorem prywatnym w celu tworzenia nowych sposobów finansowania digitalizacji dorobku kulturowego;
- 4) tworzyły duże ośrodki digitalizacji i zapewniały ich funkcjonowanie, jako element ośrodków kompetencji na rzecz rozwoju digitalizacji w Europie lub w ścisłej współpracy z nimi;

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 22.6.2001, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. C 162 z 6.7.2002, str. 4.

- 5) wspierały utworzenie europejskiej biblioteki cyfrowej w postaci wielojęzycznego wspólnego punktu dostępu to rozproszonych – to znaczy znajdujących się w różnych miejscach i należących do różnych podmiotów – zasobów kulturowych Europy w formie cyfrowej poprzez:
- a) zachęcanie instytucji kulturalnych oraz wydawców i innych właścicieli praw do udostępniania ich zasobów cyfrowych w wyszukiwarce europejskiej biblioteki cyfrowej,
  - b) zapewnienie stosowania wspólnych standardów digitalizacji przez instytucje kulturalne i – jeśli dotyczy – podmioty prywatne w celu zagwarantowania interoperacyjności zasobów cyfrowych na szczeblu europejskim oraz ułatwienia wyszukiwania w różnych językach;
- 6) ulepszały warunki ramowe dla digitalizacji i udostępnienia w Internecie dorobku kulturowego poprzez:
- a) stworzenie procedur ułatwiających wykorzystanie dzieł osieroconych, po konsultacji z zainteresowanymi stronami,
  - b) ustanowienie lub wspieranie procedur, na zasadzie dobrowolności, ułatwiających korzystanie z dzieł, których nakład został wyczerpany, lub które nie są już rozprowadzane, po konsultacji z zainteresowanymi stronami,
  - c) wspieranie dostępności list znanych dzieł osieroconych oraz dzieł stanowiących własność publiczną,
  - d) identyfikowanie przepisów prawnych stanowiących przeszkodę dla udostępnienia w Internecie i późniejszego wykorzystania dorobku kulturowego stanowiącego własność publiczną oraz podejmowanie działań w celu eliminacji tych przeszkód;
- a) opisują podejście organizacyjne, precyzują zadania i kompetencje zaangażowanych stron oraz przypisane środki,
- b) zawierają konkretne plany działania, z których wynikają cele oraz harmonogram ich realizacji;
- 8) wymieniały się informacjami na temat strategii i planów działania;
- 9) wprowadziły zapisy do prawa krajowego pozwalające na wielokrotne powielanie oraz zmianę formatu i/lub nośnika dorobku kulturowego przez instytucje publiczne w celu ochrony zasobów cyfrowych, zgodnie ze wspólnotowymi i międzynarodowymi przepisami w zakresie ochrony własności intelektualnej;
- 10) podczas określania zasad i procedur przekazywania egzemplarza obowiązkowego w przypadku materiałów powstałych w formie cyfrowej – uwzględniały sytuację w innych państwach członkowskich w celu uniknięcia nadmiernych rozbieżności w tych zasadach;
- 11) wprowadziły zapisy do prawa krajowego służące ochronie zasobów internetowych przez uprawnione instytucje za pomocą technik gromadzenia materiałów w Internecie takich jak „web-harvesting”, zgodnie ze wspólnotowymi i międzynarodowymi przepisami w zakresie ochrony własności intelektualnej;

Dalsze kroki

- 12) przekazywały informację do Komisji – po 18 miesiącach od publikacji niniejszego zalecenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, a następnie co dwa lata – na temat działań podjętych w odpowiedzi na niniejsze zalecenie.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 sierpnia 2006 r.

Ochrona zasobów cyfrowych

- 7) określiły krajowe strategie na rzecz długoterminowej ochrony zasobów cyfrowych i dostępu do nich przy pełnym poszanowaniu praw autorskich, które:

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 sierpnia 2006 r.

uznająca zasadniczo kompletność dokumentacji przedłożonej do szczegółowego badania w celu ewentualnego włączenia chromafenozydu, halosulfuronu, tembotrionu, walifenalalu i wirusa żółtej mozaiki kukurzy (szczep niezłośliwy) do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3820)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/586/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 91/414/EWG przewiduje ustalenie wspólnotowej listy substancji czynnych dopuszczonych do wykorzystania w środkach ochrony roślin.
- (2) Dokumentacja dotycząca substancji czynnej chromafenozyd została przedłożona władzom Węgier przez przedsiębiorstwo Calliope SAS w dniu 12 grudnia 2004 r., wraz z wnioskiem o włączenie jej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Dokumentacja dotycząca halosulfuronu, została przedłożona władzom Włoch przez przedsiębiorstwo Nissan Chemical Europe SARL w dniu 19 maja 2005 r. wraz z wnioskiem o włączenie tej substancji do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Dokumentacja dotycząca tembotrionu została przedłożona władzom Austrii przez przedsiębiorstwo Bayer CropScience AG w dniu 25 listopada 2005 r. wraz z wnioskiem o włączenie tej substancji do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Dokumentacja dotycząca walifenalalu została przedłożona władzom Węgier przez przedsiębiorstwo ISAGRO SpA w dniu 2 września 2005 r. wraz z wnioskiem o włączenie tej substancji do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Dokumentacja dotycząca wirusa żółtej mozaiki kukurzy (szczep niezłośliwy) została przedłożona władzom Zjednoczonego Królestwa przez Central Science Laboratory w dniu 16 marca 2005 r. wraz z wnioskiem o włączenie tej substancji do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

- (3) Władze Zjednoczonego Królestwa, Austrii, Włoch i Węgier poinformowały Komisję, że po wstępnym rozpatrzeniu, dokumentacja dotycząca określonych substancji czynnych wydaje się spełniać wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku II do dyrektywy 91/414/EWG. Przedłożone dokumentacje wydają się również spełniać wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku III do dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do jednego środka ochrony roślin zawierającego przedmiotową substancję czynną. Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG dokumentacje zostały następnie przekazane przez poszczególnych wnioskodawców Komisji i pozostałym państwom członkowskim oraz Stałemu Komitetowi ds. Łączucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.

- (4) Niniejsza decyzja ma na celu formalne potwierdzenie na poziomie wspólnotowym, że dokumentacje uznano za zasadniczo spełniające wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II oraz, w odniesieniu do co najmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego omawianą substancję czynną, wymogi załącznika III do dyrektywy 91/414/EWG.

- (5) Niniejsza decyzja nie narusza prawa Komisji do występowania do wnioskodawcy o przedłożenie uzupełniających danych lub informacji, wyjaśniających pewne pozycje zawarte w dokumentacji.

- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodnie z opinią Stałego Komitetu ds. Łączucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Bez uszczerbku dla przepisów art. 6 ust. 4 dyrektywy 91/414/EWG, dokumentacje dotyczące substancji czynnych wymienionych w załączniku do niniejszej decyzji przedłożone Komisji i państwom członkowskim celem włączenia tych substancji do załącznika I do tej dyrektywy spełniają w zasadzie wymogi w zakresie danych i informacji określone w załączniku II do tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/41/WE (Dz.U. L 187 z 8.7.2006, str. 24).

Wspomniane dokumentacje spełniają również wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku III do tej dyrektywy w odniesieniu do jednego środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną, z uwzględnieniem proponowanych sposobów użycia.

Artykuł 2

Państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy będą kontynuowały proces szczegółowego rozpatrywania odnośnej dokumentacji i przekażą Komisji Europejskiej wnioski pokontrolne wraz z zaleceniami dotyczącymi ewentualnego włączenia bądź niewłączenia określonej substancji czynnej do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG oraz z wszelkimi odnośnymi warunkami. Nastąpi to w najkrótszym możliwym terminie, najpóźniej

w okresie jednego roku licząc od daty opublikowania niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 sierpnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

SUBSTANCJE CZYNNNE, DO KTÓRYCH ODNOŚI SIĘ NINIEJSZA DECYZJA

Nr	Nazwa zwyczajowa, nr identyfikacyjny CIPAC	Wnioskodawca	Data zastosowania	Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy
1	Chromafenozyd nr CIPAC jeszcze nieprzy- dzielony	Calliope SAS	12 grudnia 2004 r.	HU
2	Halosulfuron nr CIPAC jeszcze nieprzy- dzielony	Nissan Chemical Europe SARL	19 maja 2005 r.	IT
3	Tembotrion nr CIPAC jeszcze nieprzy- dzielony	Bayer CropScience AG	25 listopada 2005 r.	AT
4	Walifenal nr CIPAC jeszcze nieprzy- dzielony	ISAGRO SpA	2 września 2005 r.	HU
5	Wirus żółtej mozaiki cukini (szczep niezłośliwy) nr CIPAC – nie dotyczy	Central Science Laboratory	16 marca 2005 r.	UK

DOKUMENTY DOŁĄCZONE DO BUDŻETU OGÓLNEGO UNII EUROPEJSKIEJ

Pierwszy budżet korygujący Europejskiej Agencji ds. Leków (EMA) na rok 2006

(2006/587/WE, Euratom)

Zgodnie z art. 26 ust. 2 rozporządzenia finansowego Europejskiej Agencji ds. Leków (EMA) przyjętego przez Zarząd w dniu 10 czerwca 2004 r., „budżet i budżety zmieniające, w kształcie ostatecznie uchwalonym, zostaną opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej”.

Pierwszy budżet korygujący EMA na rok 2006 został uchwalony przez Zarząd w dniu 26 lipca 2006 r. (MB/275072/2006).

(EUR)

Pozycja	Opis	Budżet 2004	Budżet 2005	Budżet 2006	Korekty	Poprawiony budżet 2006
<i>Dochody</i>						
2 0 1	Specjalne wkłady na sieroce produkty lecznicze	3 985 264	5 000 000	4 000 000	2 400 000	6 400 000
5 2 1	Dochody z zaświadczeń eksportowych, dystrybucji równoległych i innych podobnych obciążeń administracyjnych	1 900 995	2 106 000	3 175 000	2 200 000	5 375 000
6 0 0	Wkład w programy wspólnotowe i dochody z usług	91 105	250 000	550 000	210 000	760 000
6 0 1	Wkład we wspólne programy ze strony innych agencji nadzorujących i interesariuszy przemysłowych	—	p.m.	p.m.	315 000	315 000
					5 125 000	
	Budżet razem	99 385 425	111 835 000	123 551 000	5 125 000	128 676 000
<i>Wydatki</i>						
1 1 1 4	Agenci kontraktowi	6	560 000	1 147 000	250 000	1 397 000
1 1 2 0	Dalsze szkolenia, kursy językowe i przekwalifikowanie personelu	543 790	702 000	617 000	150 000	767 000
1 1 7 5	Usługi tymczasowe	1 165 156	1 785 000	1 226 000	533 000	1 759 000
1 6 3 0	Żłobki i inne ośrodki dla małych dzieci	—	p.m.	p.m.	150 000	150 000
2 1 1 1	Zakup nowego oprogramowania na potrzeby operacyjne Agencji	541 995	130 000	294 000	88 000	382 000
2 1 1 5	Analizy, programowanie i wsparcie techniczne na potrzeby operacyjne Agencji	499 200	758 000	1 357 000	402 000	1 759 000
2 1 2 5	Analizy, programowanie i wsparcie techniczne określonych projektów	6 798 324	3 095 000	4 355 000	942 000	5 297 000
3 0 1 1	Ocena określonych sierocych produktów leczniczych	2 789 360	5 485 000	3 876 000	2 400 000	6 276 000
3 0 5 0	Programy wspólnotowe	—	250 000	550 000	210 000	760 000
					5 125 000	
	Budżet razem	96 714 409	111 835 000	123 551 000	5 125 000	128 676 000

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1285/2006 z dnia 29 sierpnia 2006 r. otwierającego procedurę przyznawania pozwoleń na wywóz sera do Stanów Zjednoczonych Ameryki w 2007 r. w ramach niektórych kontyngentów GATT**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 235 z dnia 30 sierpnia 2006 r.)

Strona 11, załącznik II:

zamiast: „Identyfikacja grup i kontyngentów wymienionych w kolumnie 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1282/2006”,

powinno być: „Identyfikacja grup i kontyngentów wymienionych w kolumnie 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1285/2006”;

zamiast: „Nazwa grupy wymienionej w kolumnie 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1282/2006”,

powinno być: „Nazwa grupy wymienionej w kolumnie 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1285/2006”.

Strona 12, załącznik III:

zamiast: „Identyfikacja grup i kontyngentów wymienionych w kolumnie 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1282/2006”,

powinno być: „Identyfikacja grup i kontyngentów wymienionych w kolumnie 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1285/2006”;

zamiast: „Nazwa grupy wymienionej w kolumnie 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1282/2006”,

powinno być: „Nazwa grupy wymienionej w kolumnie 2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1285/2006”.

Strona 13, załącznik IV, tytuł pierwszej kolumny:

zamiast: „Identyfikacja grup i kontyngentów wymienionych w kolumnie 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1282/2006”,

powinno być: „Identyfikacja grup i kontyngentów wymienionych w kolumnie 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1285/2006”.

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 2042/2000 z dnia 26 września 2000 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz systemów kamer telewizyjnych pochodzących z Japonii

(Dziennik Urzędowy Wspólnot Europejskich L 244 z dnia 29 września 2000 r., str. 38)

(Polskie wydanie specjalne 2004, rozdział 11, tom 34, str. 139)

Strona 151, Załącznik, nazwa spółki „Hitachi”, kolumna „Wizjer”:

dodaje się wpisy: „GM-9⁽¹⁾” i „GM-51⁽¹⁾”.

Strona 153, Załącznik, nazwa spółki „JVC”, kolumna „Wizjer”:

zamiast: „VF-P116”,

powinno być: „VF-P116E”.
